

■ Säästö puraisee naistutkimusta

Opetusvirkoja karsitaan rajusti. Uutiset 2

■ Urheilun nurinkurinen etiikka

Doping on mainettaan pienempi ongelma. Sivut 8-9

■ Kannabisfarmin vieraana

Jylkkäri tutustui alan ammattilaisiin. Sivu 11

JYVÄSKYLÄN YLIOPIPPILASLEHTI

• 1934-2009

Jyy75

Iisa hallitsee median

KASVOT 15

Surkea talous ajoi nais

Jos säästösuunnitelmat toteutuvat, nais-tutkimuksen opetus lakkaa yliopistolla. Suositun sivuaineen ongelmana on vähäinen maisterituotanto.

NAISTUTKIMUKSEN maisteriopiskelija ja Nasta-ainejärjestön puheenjohtaja **Hanna Houtsonen** sanoo olevansa pessimisti.

”Opiskelijoita kuunnellaan, mutta on eri asia, vaikuttaako se mihinkään. Ovatko päätökset jo tehty?”

Houtsonen on tiukan paikan edessä: naistutkijoille ilmoitettiin vain muutama viikko sitten, että oppiaineen henkilöstöä karsitaan rajusti eikä pitkään avoinna ollut professuuria täytetä. Virkaa hoitaneen erikoistutkijan, lehtorin ja assistentin sijaan syksyllä jatkaisivat vain lehtori ja assistentti, jonka työsuhte olisi sekä ai-noastaan viiden kuukauden mittainen.

Leikkauksia tehdään, sillä talousvaikeuksissa olevan yhteiskuntatieteen ja filosofian laitoksen muut aineet ovat kannatelleet vähän tutkintoja tuottavaa naistutkimusta vuosia. Sen maisteriohjelmassa on vain 11 opiskelijaa, eikä uusia tänä keväänä valita. Samaan aikaan sivuaineopintoja on tehnyt tänä vuonna yli 130 opiskelijaa. He eivät kuitenkaan nykyisten laskentamallien mukaan naistutkimukselle juuri lisärahoitusta tuo.

”Jos tarjolla oleva säästövaihtoehto toteutuu, naistutkimus lakkaa”, Houtsonen sanoo vakavana.

HUHUT naistutkimuksen lopusta syntyivät jo viime toukokuussa. Tuolloin rehtori **Aino Sallinen** totesi yfi-laitoksen kehittämispäivässä, että oppiaineella on kaksi mahdollisuutta selvitä: joko se viedään ”turvaan” allianssikumppanille Tampereelle tai sitten opetus lakkaa kokonaan.

Henkilökunnalle jäi kuitenkin epäselväksi, mitä Sallinen lausunnollaan oikein tarkoitti. *Fylkkärin* saamien tietojen mukaan yliopiston johto toivoi, ettei asia tulisi julkisuuteen.

Professorin virkaa hoitavan, erikoistutkija **Tuula Juvosen** mukaan laitos ei vielä toukokuussa linjannutkaan naistutkimuksen tulevaisuutta suuntaan tai toiseen.

Vielä syksyllä, kun tiedekunta päätti professorin haun raukeavan, virka luvattiin avata uudelleen.

Siksi Juvonen yllättyi, kun laitoksen johtaja **Mikko Mäntysaari** ilmoitti hänelle aprillipäivänä, että joulun jälkeen Juvonen jatkaisi laitoksella yksin – ja lehtorina.

JUVOSEN MUKAAN karsinta tapaisi ensin sivuaineen kurssit ja sitten koko oppiaineen; yhden lehtorin voimavarat riittäisivät lähinnä maisteriopiskelijoiden ja kuuden tohtorikoulutettavan kaitsemiseen. Kun maisteriohjelman pääsyaatimuksena ovat sivuaineopinnot, ei uusia opiskelijoita enää tulisi.

Myös opiskelijat ovat sitä mieltä, että oppiaine tarvitsee vähintään kaksi työntekijää. Tärkein on professuuri.

”Jos ei ole professoria, ei ole profiilia. Tarvitsisimme valovoimaisen henkilön vetämään kelkkaa”, Houtsonen arvioi.

YHTEISKUNTATIEEELLISEN tiedekunnan dekaani **Anita Kangas** ei halua arvioida, onko naistutkimuksella Jyväskylässä tulevaisuutta, mikäli professuuria ei täytetä. Hän muistuttaa, että vaikka tiedekunta ja laitos haluavatkin tehdä kaikkensa naistutkimuksen säästämiseksi, rajat asettaa budjetti.

Kankaan mukaan myös muut oppiaineet joutunevat tekemään säästöjä, mutta niistä hän ei kuitenkaan vielä halua julkisesti kertoa. Päätöksiä ei olla vielä tehty.

”Olemme vasta käyneet toiminta- ja taloussuunnittelukeskustelua oppiaineiden kanssa ja suunnitelmat tehdään niiden pohjalta. Dekaanina olen halunnut keskustella, en käskyttää. Kierros oli vaikea, mutta vaivan arvoisen”, Kangas sanoo.

Naistutkimuksen tts-keskustelusta Kangas kertoo saaneensa paljon uusia ideoita. Samalla hän kuitenkin pahoittelee sitä, että keskustelun luonne muuttui, kun tilaisuudessa oli toissaviikolla muutaman opiskelijaedustajan sijaan läsnä kolmekymmentä opintoistaan huolestunutta.

”Emme voineet käydä neuvotteluita, joita olisimme normaalisti käyneet.”

Naistutkimuksen opiskelijat eivät

Maisteriopiskelijat Reija Katainen ja Hanna Houtsonen korostavat naistutkimuksen merkitystä yliopiston kriisissä.

niin ikään olleet täysin tyytyväisiä tilanteen luonteeseen.

”Tuntui siltä, ettei kielletty tulemassa, kun ei kehdattu, mutta oli ärtymystä siitä, että onko tämä nyt sopivaa”, naistutkimuksen maisteriohjelmassa opiskeleva **Reija Katainen** pohtii.

EPÄSELVÄKSI opiskelijoille on jäänyt myös se, milloin ja kuka naistutkimuksen tulevaisuudesta lopulta päättää. Yfi-laitoksen on tarkoitus saada suunnitelmansa valmiiksi kesäkuun alussa, minkä jälkeen yliopiston johdolta voidaan haakea lisärahoitusta.

Varsinaisia tulossopimusneuvotte-

Yliopisto kiri kakkospaikalle

Jyväskylän yliopisto on läpäissyt korkeakoulujen arviointineuvoston laatuarvioinnin arvosanalla ”kehittyvä”. Toiseksi parhaimman arvosanan yliopistolle takasivat muun muassa tutkintotavoitteisen koulutuksen laadun arvioinnin taso. Erinomaiseksi yliopisto ylsi yhteiskuntasuhteiden ja tuki-

ja palvelutoimintojen osalta. Kiitosta sai myös tutkimuksen profilointi.

Arviointineuvosto toivoo yliopiston jatkossa kehittävän entisestään muun muassa Korppi-järjestelmän käyttöä ja henkilökohtaisten opintosuunnitelmien laadintaa.

Auditointiryhmä haastatteli joulukuuisella vierailullaan 181 henkilöä sekä joukon kampukselta poimittuja ”jokerihaastateltavia”.

täällä, jollei professoria tule”, Katainen sanoo.

Sekä Katainen että Houtsonen painottavat naistutkimuksen tärkeyttä yliopiston imagon kannalta.

”Pitäisi saada korostettua, miksi olisi tärkeää, että naisrehtori pelastaisi naistutkimuksen”, Katainen vinkkaa.

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi

Naistutkimuksen opiskelijat järjestävät hiljaisen mielenilmauksen oppiaineensa puolesta tiistaina 21. huhtikuuta yliopiston kirjaston edessä kello 12–14.

”Jatko-opintoja en harkitsekaan

Yliopistouudistus lausuntokierroksella

Jyväskylän yliopiston uudistuvat johto- ja opintosäännöt on laitettu lausuntokierrokselle. Muun muassa laitosneuvostojen tulevaisuutta käsitteleviin mietintöihin pyydetään nyt tiedekuntien, erillislaitosten, ammattijärjestöjen, ylioppilaskunnan sekä hallintoviraston kanta.

Kortepohja kaipaa tilapäismajoittajaa

Ylioppilaskunta palkkaa jälleen ensi syksyksi Kortepohjaan tilapäismajoituksen hoitajan. Hoitajan tehtävänä on ottaa vastaan ilman asuntoa jääneet opintonsa aloittavat opiskelijat, kerätä majoitusmaksut sekä raportoida majoituksen tilanteesta ylioppilaskunnalle.

Työ tehdään pääsääntöisesti iltaisin, mutta majoittajan odotetaan olevan hälytysvalmiudessa muinaikin aikoina. Elokuun 3. päivä alkaen työsuhde päättyy lokakuun lopussa, jolloin majoittajalle maksetaan 750 euron palkkio. Hakuaika tilapäismajoittajan tehtävään päättyy huhtikuun lopussa. Lisätietoa tehtävästä saa sosiaalisihiteeriltä, sopsihiteeri@jyy.fi.

Yliopistokiinteistöt vaihtavat omistajaa

Yliopisto maksaa vuokransa toukuusta lähtien uudelle tilille, kun Senaatti-kiinteistöjen omistamat tilat siirtyvät uudelle Suomen Yliopistokiinteistöt Oy:lle.

Yliopisto itse omistaa vajaat 10 prosenttia yhtiöstä, joka saa haltuunsa Jyväskylästä ja Konne-

vedeltä noin 60 rakennusta.

Yhtiöön liitetään kaikki yliopistokiinteistöt Aalto-yliopiston ja Helsingin yliopiston kiinteistöjä lukuun ottamatta. Nämä saavat omat yhtiönsä.

Yliopistokiinteistöt Oy:n kiinteistövarallisuuden arvo oli vuoden 2008 lopulla 1,73 miljardia euroa. Kaikkiin kolmeen kiinteistöyhtiöön siirtyy 1,8 miljoonaa neliometriä.

Naistutkijat nurkkaan

RIKU SUONIO

ttisimpänä oppiaineena.

Kolme katoaa kesällä

Kulttuuriantropologian professori hävitettiin opiskelijoiden vastustuksesta huolimatta historialle.

NAISTUTKIMUKSEN lisäksi yliopistolta on katoamassa myös muita oppiaineita ja professuureja. Humanistisessa tiedekunnassa kulttuuriantropologian professori loppuu viranhaltijan jäädessä eläkkeelle. Paikka siirretään etnologian ja historian laitoksen sisällä historialle, vaikka tiedekunnan hallintopäällikkö **Matti Myllykoski** joulun alla *Jylkkärissä* lupaili, että myös yhteisprofessori voisi tulla kyseeseen.

Nyt Myllykoski kuitenkin myöntää, että kun yliopiston johto ja tiedekunta ovat päässeet yksimielisyyteen jostain asiasta, opiskelijoiden on siihen hankala vaikuttaa. Kulttuuriantropologian professorin loppu kirjattiin tulosopimuksen jo viime lokakuussa.

”On hankala puolustaa sellaista ainetta, joka ei tuota tarpeeksi maistereita ja tohtoreita”, Myllykoski sanoo.

Etnologian ainejärjestö Nefajyväskylä on siirtöön pettynyt, vaikka kulttuuriantropologian opetus turvataan laitoksella jatkossa dosentilla.

LIIKUNTA- ja terveystieteiden tiedekunnassa toimintaterapian opetus päättyy kesällä. Toimintaterapiaan lakauttamisesta päätettiin keväällä 2006, jolloin oppiaine sai opetusministeriöltä rahat kolmivuotiseen exit-ohjelmaan. Terveystieteiden laitoksen johtaja **Harri Suominen** kertoo, että lakautukseen päädyttiin ministeriön ja yliopiston hallinnon kannustuksella.

”Toimintaterapiaan ei koskaan muodostunut vahvaa tutkimusperinnettä, eikä professuuria tahdottu saada täytetyksi”, Suominen kertoo.

Lisäksi yhteiskuntatieteellisessä tiedekunnassa uhan alla on perhetutkimuksen määräaikainen professori.

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi

KYSYN VAAN

Voiko liikaa liikkuva saada yliopistoliikuntaan porttikiellon?

Osa yliopistoliikunnan kävijöistä on huolestunut kanssajumppaajista, jotka näyttävät sairaalloisen laihoilta ja käyvät monella tunnilla peräjälkeen.

Voiko liikaa liikkuvan käskeä jumpasta kotiin, yliopistoliikunnan liikuntapäällikkö Anneli Mörä-Leino?

”Olemme pohtineet asiaa ja todenneet, ettei ketään voi kieltää tulemasta tunneille. Ohjaaja voi ottaa puheeksi huolensa kävijän kunnosta ja ohjata eteenpäin. Aina sadan ihmisen jumparyhmässä ei kuitenkaan tule sellaista rauhallista tilannetta, jossa asiasta voisi jutella.”

Miten asiaa on käsitelty?

”Aiheesta kyseltiin paljon viime syksynä, joten kokoonnuimme yhdessä ohjaajien, lääkärin, sairaanhoitajan ja psykologin ja kahden anoreksiaa sairastaneen kanssa pohtimaan, miten syömishäiriöstä kärsivää voisi auttaa. Ohjaajamme esimerkiksi korostavat tunneillaan levon ja ravinnon merkitystä ja kiinnittävät huomiota siihen, ettei laihuuteen tai tiukkoihin peppuihin suhtauduta ihailevasti.”

Ovatko syömishäiriöt yleisiä yliopistolla?

”Sitä on vaikea arvioida. Tapauksia tulee aina joitakin, ei ehkä kuukausittain. Ohjaajamme ovat puuttuneet muutamaan tapaukseen, ja itsekin olen jutellut muutaman kanssa.”

Jos kanssaliikkujan kunnosta murehtii, mitä voi tehdä?

”Ei tarvitse olla välttämättä hyväkään tuttu, jotta voisi mennä koputtamaan olalle ja sanomaan, että on huolissaan hänen voinnistaan. En usko, että kukaan suuttuu siitä, että hänestä aidosti välitetään. Vaikka paranemisen täytyy lähteä ihmisestä itsestään, joskus puuttuminen voi herätellä ihmistä.”

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi

Ikäviä asioita on helppo pallotella

Pyysin juttua varten haastattelua myös rehtori **Aino Salliselta**. Halusin tietää, oliko yliopiston johto todella halunnut naistutkijoiden pysyvän vaihtopäivä oppiaineen synkistä tulevaisuudesta, ja millaisina rehtori näki opiskelijoiden mahdollisuudet vaikuttaa alansa opetukseen.

Kiireinen rehtori pyysi nähdä kysymykset sähköpostitse etukäteen. Sitten hän ilmoitti sihteerinsä välityksellä, ettei kahden viikon ajalta löydy kymmenminuuttista ylioppilastehtävää varten. Sallinen ei myöskään haluaisi kommentoida asiaa – dekaani tuntee tilanteen parhaiten.

Yhteiskuntatieteellisen tiedekunnan dekaani **Anita Kangas** ilmaisi monta kertaa, ettei hän mielellään arvioi naistutkimuksen tulevaisuutta. Kangas korosti, ettei mi-

tään ole vielä päätetty. Moni asia on kiinni muun muassa syksyn tulossopimusneuvotteluista, joista tietää parhaiten yliopiston johto.

Ikäviä uutisia on vaikea kertoa, mutta se on tiedekuntien ja yliopiston johdon velvollisuus. Jos uusi yliopistolaki ja Jyväskylän yliopiston uusi hallintojohtosääntö tulevat voimaan sellaisina kuin niitä esitetään, sekä dekaanin että rehtorin asemat vahvistuvat. Kenties muutokset ovat tarpeen, jotta yliopistolle saataisiin vahvoja johtajia – sellaisia, jotka uskaltavat kertoa avoimesti myös vaikeista asioista puolelta toiselle pallottelun sijaan.

Marja Honkonen

NÄKÖKULMIA

pääkirjoitus

20. huhtikuuta 2009

reuna
huomautus

Tatu Hirvonen

Twinkie-puolustus

VASTUUTA VOI kiertää monin tavoin. Lapset ovat siinä julman tehokkaita. Miksi minulta kysyt, kuka sen teki? En voi olla vastuussa, olenhan vasta lapsi. Syyn voi heittää mielikuvituskaverille. Mulperi sai minut tekemään sen! Sen minkä nuorena oppii, vanhana taitaa. Aikuiset voivat käyttäytyä lapsia vastavuoroisemmin, mutta usein tämä pätee ainoastaan normaaliolosuhteissa. Poikkeustilanteissa sivistyksen ohut pintakuori karisee. Mikä pelottavinta, häiriötekijä saattaa olla hyvin pieni ja viaton siinä, missä sen seuraukset voivat nousta katastrofaalisiin mittasuhteisiin. Filosofin **David Hume** on iskenyt ongelman ytimeen: emme voisi olla raaputtamatta kutittavaa sormeamme, vaikka koko maapallon tulevaisuus olisi siitä kiinni. Tiedä sitten, miksi Humea kutitti juuri sormi – helposti keksisi monta piinaavampaakin kehon kohtaa.

ITSEKESKEISYYS lienee osa ihmisluontoa. Ranskalaisen **Yasmina Rezan** näytelmässä päähenkilön ummetus ja ontologinen pohdinta Jumalan olemassaolosta asettuvat yhtä vakavasti otettaviksi tosiasioiksi. Biologiset, lääketieteelliset ja psykologiset rajoituksemme estävät meitä yltämästä ideaaleihimme. Ajamme ekosysteemimme loppuun vain koska toimaattikastikepurkkeja on ikävä pestä ja kierrättää. Emme äänestä EU-vaaleissa, koska äänestyspäivän iltana on kummallisen pimeää. Vieroksumme maahanmuuttoa, koska tuntuisi oudolta kannustaa tummaihoista suomalaista mäkihyppääjää.

Humalatila, univelka ja matala verensokeri, siinä seikkoja, joihin vetoamme mielellämme, kun käytöstämme on muuten vaikea ymmärtää. Homoaktivisti **Harvey Milk**in surmaaja **Dan White** vei vastuunkierroksen oikeuskäsittelyyn asti. White puolusti tekoaan vetoamalla masennukseen, jota huono ruokavalio oli syventänyt. Karkkipatukan mukaan nimetty Twinkie-puolustus ei estänyt Whitea päätyästä linnaan, mutta auttoi saamaan lievemmän tuomion.

LASTEN KÄYTTÖSTÄ selitetään usein sokerihumalalla tai nälällä, mutta vain aikuiset osaavat käyttää niitä itsepuolustukseksi. Jos viharikokset voidaan trivialisoida verensokerin hallitsemattoman vaihtelun aiheuttamiksi ikäviksi sattumuksiksi, miksei samalla kirjoiteta uusiksi koko historia sellaisena kuin sen tunnettiin? Entä jos **Pietari** kielsi kolmesti (ennen kukonlaulua) vain koska kärsi tuntuva unenpuutteesta? Tai jos **Jeesus** kirosi viikunapuun ja puhdisti temppelein, koska kiukunpuuskaa siivitti merkittävä ravintovaje? Kirjaimellinen **Raamatun** tulkinta ei jätä tilaa epäilykselle: "Jeesuksen tuli nälkä."

JYVÄSKYLÄN
YLIOPIPPILASLEHTI

Opinkivi, I kerros, huoneet 119–120
Keskussairaalan tie 2, 40600 Jyväskylä
Faksi (014) 260 3928
Sähköposti jylkkari@jyy.fi, nettisivut www.jylkkari.fi
Päätoimittaja **Marja Honkonen**
010 423 4509, paatoimittaja@jyy.fi
Toimittaja **Juha Korhonen**
010 423 4510, toimittaja@jyy.fi
Siviilipalvelusmies **Riku Suonio** (kannen kuva)
010 423 4511, sivari@jyy.fi
Painos 7 000 kpl. Painopaikka I-print Oy,
Seinäjoen, puh (06) 418 6750. ISSN 0356-7362.

Mitään ei ole päätetty, siksi pitää huolestua

Vuosi sitten silloinen päätoimittaja **Jonna Rusanen** kirjoitti avoimen keskustelun olevan yliopistolla illusio. Aktiivinen tiedottaminen jo tehdystä allianssi-päätöksistä ei Rusanen mukaan ollut avointa keskustelua, vaikka niin haluttiinkin väittää.

Asioiden olisi mukava todeta sittemmin parantuneen. Vaan ei – meno on muuttunut uudistuvan yliopistolain, päivitettyjen johtosääntöjen ja muun muassa naistutkimuksen leikkausten osalta entistä hullummaksi. Yliopiston ja tiedekuntien johdossa on omaksuttu valtionhallinnostakin tuttu mantra: "Mitään ei ole vielä päätetty, tästä ei vielä kannata keskustella, alkää olko huolissanne."

Niin, miksi olisimme huolissamme? Tämän lehden sivulla kolme humanistisen tiedekunnan hallintopäällikköä kertoo, kuinka erään professuurin kohtalo ratkesi jo lokakuussa yliopiston ja tiedekunnan tulossopimusneuvotteluissa. Vaikka hallintopäällikkö itse neuvottelujen jälkeenkin vakuutti, ettei mitään olla

päätetty, hän myöntää nyt, että opiskelijan vaikutusmahdollisuudet ovat vähäiset, jos yliopiston johto on jo jotain linjannut.

Siksi on kummallista, että yhteiskuntatieteellisessä tiedekunnassa ihmetellään naistutkijoiden paniikkia oppiaineensa puolesta. Dekaanin voi vakuuttaa, ettei "mitään ole vielä päätetty", mutta naistutkijakin osaa laskea yhteen: vaikkei oppiainetta lakkautettaisi, se saattaa hyvinkin hävitä itsestään.

Salamyhkäisesti toimivat työryhmät ja kiveen kirjoitetut

” Kiihkoton mielipiteidenvaihto on kaikkien etu.”

"epäpäätökset" eivät ole huolestuttavia ainoastaan yliopistodemokratian kannalta. Yliopiston johto korostaa mielellään sitä, kuinka se kasvattaa opiskelijoista aktiivisia ja kriittisiä kansalaisia. Esimerkillään se kuitenkin kannustaa pienempien talloimiseen, pintapuoliseen kuunteluun ja jopa ylimielisyyteen. Hymyllä ja aktiivisella tiedottamisella jälkepäin paketoituna, toki.

Jos rehtori haluaa ansaita Juuden yliopistolain myötä kasvavan valtansa, jonkin on muututtava. Hyvä alku olisi aloittaa jo nyt avoin keskustelu ensi syksyn tulossopimusneuvotteluiden tavoitteista.

Kiihkoton mielipiteidenvaihto on kaikkien etu ja usein vieläpä aidosti uutta luovaa. Se voitaisiin päättää yhteisesti vaikka heti.

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi

LEHTI – TOTUUS SEURAA PERÄSTÄ

YFI:lle bisnesrahaa työelämän kehittämiseen

Yhteiskuntatieteiden ja filosofian laitos on saanut suuria lahjoituksia liike-elämän toimijoilta. Rahat on tarkoitettu käytettäväksi uuteen työelämää kehittäväan huippututkimushankkeeseen.

Laitokselta on tarkoitus kiireellisellä aikataululla tuottaa yrityksille uusia keinoja selvittää laskevista katteista ilman irtisanomisia ja muita leikkauksia.

Kovimmat odotukset kohdistuvat yhdessä naistutkimuksen oppiaineen kanssa tehtävään kokeiluun, jossa tuotannon lakatessa mitään ei itseasiassa lopeteta. Paitsi virkojen täyttäminen, opiskelijoiden ottaminen, opetuksen antaminen ja palkkojen maksu.

"", kommentoi yhteiskuntatieteellisen tiedekunnan dekaani **Anita Kangas**.

Totuuden tietotoimisto
lehti.samizdat.info

TOIMITUS
SUOSITTELEE

JOHDON KYSELYTUNTI (tilaisuus).
Asioista vaikeneminen on hankalampaa, jos niistä kysytään suoraan. Kirjaston kahvilassa maanantaina 27.4 kello 15–17.

GLORYHUNTING (JYP-kiima).
Kenestä tahansa voi tulla lätkäfani muutamassa illassa.

KEVÄT (mahdollisuus).
"Aurinko paistaa, nyt on jumalauta kaikkien ruvettava positiivisiksi."

"ME ROKKARIT OLLAAN
PUOLIKKAITA MIEHIÄ.
LOL... OMG..."

**Elämän
parasta
aikaa**

"NO NIIN OOTTEKIN.
MUN LAPSENI EI TULE
KUUNTELEMAAN MITÄÄN
MUSIIKKIA ELÄESSÄÄN.
TAI ELLEI SE NYT SIT SATU
VAHINGOSSA KUULEMAAN
N.W.A.:ta MUN mp3
SOITTIMESTANI..."

”Kapakasta sotamies löytää helposti seuraa, mutta juomista pitää maksaa itse.”

Erik Nyström (Ruotuväki 9.4.2009)

Jylkkäri haluaa tietää, mitä opiskelijat ajattelevat. Lähetä mielipide osoitteeseen jylkkari@jyy.fi. Kirjoita lyhyesti. Toimitus varaa oikeuden lyhentää ja käsitellä kirjoituksia tarvittaessa.

A Cup of Fair Facts on Education and Development

We are delighted to find out that The Common University Network shows interest to Student Union's (JYY) Development Cooperation Sector. However, we would like to correct some of the statements presented in their letter in the issue 6/2009 of *Jylkkäri*.

The writers give the impression that the experiment of introducing tuition fees is first and foremost an issue of development cooperation. Based on our experience we don't share this view.

The Common University Network brings up important concerns related to the commercialization of higher education in Finland. We strongly agree that the issue is of utmost importance in the fields of educational policy and social equality, and that promoting education plays a key role in enhancing sustainable development. Yet the question of tuition fees in Finland should not be confused to development cooperation.

Development cooperation means collaboration between developing

”Firstly, the discussion should concentrate on the effects of tuition fees on the foundation of equality in Finnish society.”

Piia-Maria Vidgren
Anni Wallenius

and developed countries that facilitates sustainable change in different fields of the developing society. Instead, having students from developing countries in the University of Jyväskylä cannot be considered development cooperation. If the aim is to affect the developing countries positively and sustainably, the only way to do this is to support the educational system in the country itself.

This confusion is also dangerous within the argumentation against tuition fees in Finland. Firstly, the discussion should concentrate on the effects of tuition fees on the founda-

tion of equality in Finnish society. Secondly, the development cooperation policy of the state of Finland should be clearly seen apart from the internationalization of higher education in Finland. Lastly, the state should not be encouraged to consider supporting Finnish universities with development cooperation funding.

Finally, we would like to point out that the forms of development cooperation JYY practices, e.g. India-projects and supporting Fair Trade, are exactly the kind of actions that support sustainable development through affecting structures that enhance positive social change.

Piia-Maria Vidgren

Member of the Board of Executives of JYY, responsible for International Affairs 2007, Coordinator for the Development Cooperation week 2008

Anni Wallenius

Member of the Board of Executives of JYY, responsible for Development Cooperation and International Affairs 2008

Everyone is welcome to the subcommittee meetings

The Common University Network wrote in the issue 6/2009 of *Jylkkäri* about the role of the Subcommittee for Development Cooperation (SDC) in the battle against tuition fees.

The Subcommittees of the Student Union are open for all students. This means anyone interested can join in meetings and activities. Moreover, there is no Subcommittee without the volunteers in it. This especially applies to the SDC which operates quite independently from the Student Union's central governance.

The Student Union defines Subcommittees' activities by the

action plan that is annually accepted by the Council of Representatives (edustajisto).

We are pleased to hear that the developmental issues interest the Common University Network. Anyone who has ever attended to the SDC meetings is aware that the Subcommittee warmly welcomes all new ideas and perspectives.

The focus of Development Cooperation Week 2009 was on perceptions of development cooperation and participating countries. The theme of next year will be discussed in the subcommittee on the basis

of suggestions from the participants of the meetings.

Welcome to continue the discussion of the role of the SDC and other development cooperation related topics in the next Subcommittee meeting on the 28th of April at 16.15 in Ilokivi.

Heli Pikkarainen

Chairperson of the Subcommittee for Development Cooperation

Tuomas Lallukka

Coordinator for the Development Cooperation Week 2009

Demokratia toteutuu yhteisillä säännöillä

Jyväskylän Ylioppilaslehden numerossa 6/2009 **Jukka Torikka** ottaa kantaa edustajistoryhmien menettelytapoihin uuden asukasneuvoston valinnassa. Torikka kirjoittaa keskustan ja kokoomuksen edustajistoryhmien toimineen epädemokraattisesti, kun ne eivät suostuneet valitsemaan asukasneuvoston jäseniä suoraan vaalien tuloksien mukaisessa järjestyksessä.

Torikan mielenilmaus suorastaan hämmästyttää etenkin, koska edustajiston kokous sujui kaikkien JYYn

sääntöjen edellyttämällä tavalla. Säännöissä todetaan menettelytapoista seuraavaa:

”Edustajisto vahvistaa asukasneuvoston vaalin tuloksen vuosittain järjestäytymiskokouksessaan. Samassa järjestäytymiskokouksessa edustajisto valitsee 5 jäsentä ja heille henkilökohtaiset varajäsenet asukasneuvostoon ylioppilaskunnan ylioppilaskylässä asuvien jäsenten joukosta”.

Kokous sujui siis täysin sääntöjen – jotka myös edustajisto on hyväksy-

nyt – edellyttämällä tavalla. Edustajisto toteutti tehtävänsä, kun se valitsi suljetulla lippuäänestyksellä viisi uutta asukasneuvoston jäsentä. Äänestykseen ei myöskään liittynyt sen kummempaa juntaamista. Kaikki äänestivät oman mielipiteensä mukaisesti.

Vaaleja edeltävässä edustajiston kokouksessa Torikka olisi itse voinut ehdottaa sääntöjen muuttamista niin, että kaikki asukasneuvoston jäsenet valitaan vaaleilla. Sen sijaan hän vaatii tällaista menettelyä vai-

heessa, jossa vaalien tulokset ovat jo selvillä.

Jos Torikka olisi ajoissa ehdottanut asukasneuvoston valitsemistavan muutosta, olisi hyväksyntä edellyttänyt kahta kolmasosaa enemmistön edustajiston jäsenistä. Torikalta itseltään tämä olisi vaatinut korkeintaan kokoustekniikan hallitsemista.

Nykymenettelyä enemmän kyseenalaiseksi joutuukin Torikan oma demokratiakäsitys hänen halutesaan muuttaa edustajiston hyväksymiä sääntöjä vaalien tulosten julkis-

tamisen jälkeen. On outoa moittia epädemokraattisiksi ryhmiä, jotka toimivat suoraselkeästi JYYn sääntöjen mukaan.

Nähtäväksi jää, kuinka Torikka seilitte syksyllä äänestäjilleen, miten hän aikoo toimia demokraattisesti JYYn sääntöjen luomissa puitteissa.

Keskustaopiskelijoiden edustajistoryhmä

Kokoomusopiskelijoiden edustajistoryhmä

GALLUP

Pitäisikö yliopistolla olla pakollinen liikunnan kurssi?

Susanna Nurmeksela,

24, terveystieteet:
”Toki, sanon näin liikuntalainena. Ei se varmaan pahaa tekisi. Täällä Jyväskylässä on tosin muutenkin hyvät liikuntapalvelut ja halvalla pääsee.”

Saara Mattila,

25, taidekasvatus:
”Ei pitäisi. Liikunta perustuu vapaaehtoisuuteen, ei siihen tarvitse pakottaa. Ihmiset löytävät tunneille muutenkin. Täällä on tarjontaa hyvin, itse löysin yliopistoliikunnalta oman lajin, capoeiran.”

Ohto Ruponen,

20, filosofia:
”Ei välttämättä. Se rikkoisi akateemista vapautta. Esimerkiksi kielet ovat kuitenkin akateemisessa ope- tuksessa tärkeämpiä.”

Miina Virmasalo,

23, historia:
”Ei pitäisi. Peruskoulun pakolliset kurssit antavat tarpeeksi hyvän pohjan liikuntaharrastukselle. Jos ei niillä ole oppinut liikkumaan, ei siihen voi pakottaa.”

Miikka Valkonen,

22, tietojärjestelmätiede:
”Ei, vaan liikunnan pitää olla ihan vapaaehtoistoiminnalla. Tosi hienoa, että liikunnalla on paljon kursseja myös muiden tiedekuntien opiskelijoille.”

PASKA KOTISEUTU

Kirjoittajat purkavat traumoja kotipitäjästään – omalla murteellaan.

Ihan pimeetä

”OHIKULKIJA VOISI luulla Muurametta valon kunnaksi, kun sen Kulttuurikeskus loistaa valaistuna niin ohikiitävän junan ikkunaan kuin ystävällekin. Sais se valo näkyä jalankulkijallekin, ajattelen mennessäni uimahalliin. Mut parkkipaikka on lähes pimeenä. Ihmiset on tainnu tottua siihen, sillä ne sukkuloi hämärissä kulttuurikeskuksen rientoihin, katteleen vilmejä, kansalaisopistoon, uimaan, urheilemaan – eikä kumma jää auton alle. Ja eihän se kulttuurikeskus missään keskustassa oo vaan sivussa, kylän läpi ajaessaan sitä ei edes huomaa.

Lienee kunnan perinne vaihtaa palaneet lamput hitaasti, sillä Olympiakylänkin liepeiltä yksi mummu joutui kahdesti soittamaan kuntaan ennen kuin katulamput vaihdettiin: soitti kerran ja sitten kolmen vuoden päästä uuestaan.

On Muuramessa jotain muutakin pimeetä, se on itsenäinen. Se on pitänyt raja-alueet rakentamatta, ettei Jyväskylälle ois tullut hinkua liittää sitä itteensä. Kun muualla puhuttiin kuntaliitoksesta, esitti joku kunnassa että aletaan ite kaupungiksi. Siitä ei kuitenkaan oo mitään kuulunut. Ja kummasti se Muurame on selvinny. Täällä oli Riihivuoren laskettelurinteen lisäksi yhteen aikaan kaks golfkenttääkin – yks täysmittanen ja toinen vajaa. Se kyllä taidettiin ottaa takas laidunmaaks, sillä kunnassa on saunojen ja teollisuusalueen lisäksi jokunen lehmäkin.

Entä keskusta. Varo, ettet mee ohi. On siellä ostoskeskus piilossa, eessä pimee parkkipaikka. Onneks apteekissa palaa valot aina. Mut on siellä muutaki. On terveyskeskus, kunnantalo ja komee kirjasto – isot ikkunat ja vesiallas, joka heijastaa sisältä loistavat valot. Mut ku kirjasto on kii, on silläki puolella pimeetä. Onneks kohta on kesä.

Paula Virmasalo

Kirjoittaja odottaa innolla, että kolmen vuoden määräaika viimein täyttyy myös uimahallin seudun katulamppujen osalta.

RIKU SUONIO

VINKISTÄ VAARI

Ikinuori, 75-vuotias Toivo Tehokas neuvoo tällä palstalla nuorta polvea tietokoneiden ja sovellusten käytössä. Lähetä kysymyksesi osoitteeseen: palvelupiste@jyu.fi

MOI TOIVO! Mun pitäisi päästä lukemaan artikkeleita kirjaston tietokannasta. Kaveri pääsee lukemaan niitä kotoa, mutta minä en. Mitä teen väärin?

Räntäsateessakin kirjastoon

TERVE! Kirjaston tietokantoihin pääsee vain yliopiston verkkoalueelta.

Opiskelija-asunnoista tietokantoihin pääsee siis suoraan. Muualla asuvat opiskelijat pääsevät yliopiston verkkoalueelle muodostamalla VPN-yhteyden.

VPN-yhteyttä varten koneelle asennettava VPN-ohjelma ja tarkat asetukset löytyvät Tietohallintokeskuksen ohjeista, www.jyu.fi/thk/ohjeet. Helpoin tapa säätää asetukset on ladata ohjesivulta valmis opiskelijaprofiili. Kun kerran hoitaa asennuksen ja asetukset kuntoon, on jatkossa yliopiston verkkoon pääseminen vaivatonta. VPN-yhteyden avulla pääset käsiksi myös yliopiston U-levylle tallentamisi tiedostoihin.

Terveisin,

Toivo Tehokas, THK

Rethinking communic

The Student Union will consider once more saving the landline phones in Kortepohja.

SOME TIMES signing petitions does make a difference: the over 300 hundred names the Hungarian degree student **Sandor Klapsik** collected resul-

ted into a historic General Union Meeting a few weeks back. The meeting, attended by roughly 30 people, decided to give a motion to the Student Union's Council of Representatives to rethink once more continuing the landline phone service in Kortepohja Student Village and consider new options how to organize it.

THE DECISION to get rid of the landline phones in Kortepohja was made by the Tenants' Council and blessed by the Council of Representatives last semester. The landline was thought to be too expensive to repair every year. However, its importance to especially exchange students was underestimated according to those in favor of saving the phones.

Although the landlines are still considered to be a big investment, a cheaper option using so-called ip-phone technology is now in debate. The system could be built up in a couple of months and operated on a low cost. Rents in the Student Village might have to be increased by a euro or two to cover the cost, nonetheless.

Further actions considering the landline phones in Kortepohja will be discussed in the next meeting of JYY's Council of Representatives on the 14th of May.

Marja Honkonen
paatoimittaja@jyy.fi

JYY's House Manager Osmo Kääriäinen, Vice Chair of the Board of Executives Ville Qvist, Chair Janne Pitkänen and Secretary General Minna Hautamäki listened closely to students attending the General Union Meeting.

RIKU SUONIO

The General Union Meeting did not attract a full house a few weeks ago. Only about 30 people came up to Rentukka in Kortepohja.

Palkinto vuosien a

RIKU SUONIO

Mirja Ritvonen

JYY valitsi kunniajäseniksi pitkäaikaiset työntekijänsä Mirja Ritvosen ja Maija Saarniston.

TOIMISTOSIHTTEERI Mirja Ritvonen tarttui työhön Jyväskylän ylioppilaskunnassa kuuluisana vuotena 1968.

Helsingin Vanhan ylioppilastalon valtauksen kaltaisia tempauksia Jyväskylässä ei nähty, mutta Ritvonen muistaa täälläkin olleen liikehdintää.

”Opiskelijat olivat siihen asti opiskelleet kiltisti, mutta sitten purskahti.”

Reilun 40 vuoden aikana Ritvosen toimipiste on pysynyt saman katon alla Ilokivessä. Väki hänen ympärillään on kuitenkin vaihtunut tiuhaan.

”Ajattelen aina, että katsotaan nyt vielä ensi syksyn vaalit, ensi syksyn sihteeri, seuraava pääsihteeri ja niin edelleen. Uudet ihmiset tuovat aina uutta, ja se pitää itsenikin hereillä.”

Toimistosihteerille tekniikan kehitys on tuonut monta apuvälinettä.

”Alkuaikoina kaikki mahdollinen tuotiin aina keskustuomistoon puhtaaksi kirjoitettavaksi. Oli ihanaa, kun saimme kopiokoneen.”

Toinen merkittävä kehitysaskel oli sähkökirjoituskoneen hankinta 1980-luvun puolessa välissä. Se toi aluksi eteen myös kiusallisia tilanteita.

”Koska tietokoneita oli vain yksi, saattoi koko yliopiston hallitus seisoa joskus selän takana odottamassa omaa vuoroaan koneelle.”

Education in Kortepohja

JUHA KORHONEN

On a meeting break, Asko Soukka, a student and a resident of Kortepohja, drafted the Finnish version of the motion to once more consider saving the landline phones.

"Onnellisuus on hyväosaisuutta"

Vessaraati pelkää yliopiston nykyisen kehityksen vähentävän opiskelijoiden hyväosaisuutta. Onneksi rakkautta näyttää riittävän.

VESSARAATI RUPESI pääsiäisen tienoilla vallan filosofiseksi. Kysymys kuului "tunnetko olevasi hyväosainen?"

Olutravintola Vihreän Haltiattaren vessojen seinille teipattiin kyselyihin oli tällä kertaa aikaa vastata noin viikon verran.

Ensimmäistä kertaa vessaraadin historiassa miesten vessan keskustelu oli selvästi naisia eläväisempi – ja jopa järkevempi. Myös vastaus-ten määrä oli miehillä huomattavasti suurempi.

Miehistä 52 tunti olevansa hyväosainen, 22 ei tuntenut. Naisista tasan 30 kallistui hyväosaisuuden puolelle, vain yksi joutui rastittamaan en-vaihtoehdon.

KYSELYLAPUN kommenttikentässä eniten sivuttuja teemoja olivat odotetusti ystävät ja raha. Hyväosaisuuteen vaikuttavaksi asiaksi paljastui myös yliopiston tilanne.

"Mulla on hyvä koulutus, CV ja rakas perhe ja ystävät, jotka välittää musta. Ja tääl ei ole sotia, vaikka uus yliopistolaki onkin paska." (mies)

"Kaikki on suhteellista, mutta kyllä laajassa perspektiivissä, vaikka valittamisen aiheita löytyy. Erityisesti yliopistolla osani huononee jatkuvasti." (nainen)

SEKÄ NAISTEN että miesten kommentit olivat keskenään hyvin samanlaisia. Rahasta oli pulaa, mutta vastaajat eivät siitä huolimatta vaikuttaneet maansa myyneiltä, sillä kotiasiat kompensoivat tilannetta.

"Asun itse tässä naapurissa, en ole itse rikas, mutta paljon ystäviä ja opintolaina, jotka takaavat henkisen ja taloudellisen toimeentuloni." (mies)

"Kyllä, vaikka tällä hetkellä ainoat tulot on puolison n. 1000 e/kk. Köyhyyden tunne on siitä kiinni, saako sen mitä haluaa. Me emme tarvitse paljon eli emme oli köyhiä, vaikka rahaa on vähän." (nainen)

"Rahaa ei ole, mutta muuten kaikki ok!" (mies)

"Tulotasosta riippumatta suomalaiset ovat hyväosaisia, kiitos peruspalvelujen." (mies)

KUKAAN EI valittanut osaansa kovin riipivästi, mutta seuraavat kommentoijan olivat mitä luulta-

● Jylkkäri teippaa kevään ajan viikottain yhteen kaupungin julkiseen vessakoppiin gallup-kyselyn. Jos kyseessä ei ole unisex-vessa, kiinnitämme sekä naisten että miesten puolelle omat plakaatit. Mieliapiteensä voi kertoa rasti ruutuun -periaatteella ja kirjoittaa viereen näkemyksensä asiasta. Raadin tuomio kerrotaan aina seuraavassa Jylkkäriässä.

vimmin rastittaneet itsensä ei-hyväosaiseksi.

"Pakkoloma painaa!" (mies)

"Olen työtön pelle miljoona." (mies)

"Aika huono-osainen henkisesti." (mies)

Monet vessankäyttäjät korostivat hyväosaisuuden olevan onnellisuuden synonyymi.

"Olen onnellinen, siis hyväosainen" (nainen)

"Mulla on käynyt todella hyvä mäihä! Töitä on ja kotiasiat on hy-

” Jos tän päivän fil.yo kysyy, oletko hyväosainen, voi muulta maailmalta kysyä, tunnetko huono-osaista hyväosaista!"

Nainen

vin." (mies)

"Onnellisuus on hyväosaisuutta" (mies)

"Olen onnellinen kolmen lapsen äiti. Taloudellisesti pärjäämme. Hyväosaisia siis?" (nainen)

OLUTRAVINTOLAN lämmössä ei kummassakaan vessakopissa jaksettu pohtia sotia ja nälänhätää. Vain harva mielti myöskään suomalaisten asemaa köyhimpien maiden kansalaisiin verrattuna.

"Jos tän päivän fil.yo kysyy, oletko hyväosainen, voi muulta maailmalta kysyä, tunnetko huono-osaista hyväosaista!" (nainen)

SEN SIJAAN erityisesti naisten vastauksissa korostuivat rakkaus ja tunteet.

Ja Haltiattaressa on tällä hetkellä ainakin yksi onnellinen ravintolatyöntekijä.

"Ihana baarimikko! (ei siis se oo täällä wc:ssä)" (nainen)

Jonna Rusanen

hankeroinnista

JYYN TALOUSPÄÄLLIKKÖ Maija Saarnisto on ollut tehtävässään lähes 30 vuotta. Moni ylioppilaskunnan vastuhenkilö vaihtuu sen sijaan vuoden välein.

"Juuri kun yhden porukan on saanut ajettua sisään tehtäviin, pitää alkaa opettaa uusia. Toisaalta, kun sisään tulee uutta verta, se on piristävää ja olen saanut tavata paljon mielenkiintoisia ihmisiä."

Yleensä yhteistyö opiskelijoiden kanssa sujuu hyvin, mutta esimerkiksi taloustermien pyörittely tilinpäätöksen käsittelyssä on saattanut aiheuttaa hämminkiä.

"Kerran opiskelijaedustaja kysyi, pitääkö kaluston poistoja varten hankkia kuorma-auton lava ja viedäänkö tava-

ra kaato paikalle. En tainnut selittää poisto-termiä tarpeeksi hyvin", Saarnisto hymyilee.

Saarniston aloittaessa työt, ylioppilaskylää rakennettiin ja korot olivat nousussa. Akuuttiin rahaongelmaan piti turvautua jopa vekseleitä pyytämällä.

"Silloinen kassanhoitaja antoi ohjeen, että verot ja Alkon laskut maksetaan ensin."

JYYn kunniajäsenyys oli Saarniston taloudelle toinen, sillä hänen miehensä, JYYn kiinteistöpäällikkö **Osmo Kääriäinen** on myös saanut tunnustuksen.

Juha Korhonen
toimittaja@jyy.fi

Maija Saarnisto

Iso poru ongelman

Teksti: Juha Korhonen
Kuvat: Riku Suonio

Urheiluetiikan yliassistentti Kalevi Imanen huippu-urheilussa monta suurempaa epäkohtaa

Lahden MM-kisojen dopingskandaalista on kulunut yli kahdeksan vuotta. Asiaa puidaan edelleen, eivätkä suomalaiset tunnu pääsevän siitä yli.

Entä jos Lahdessa ei olisi testattu juuri suomalaisten käyttämää Hemohe-plasmalaajentajaa? Vilppi olisi sama, mutta karpaasit rikollisten sijaan sankareita.

Mistä nykyinen dopingiin liittyvä moralisointi on saanut alkunsa?

”Suomessa ammattilais- ja amatööriurheilu ponnistavat samoista kantimista. Urheilulla oli vahva merkitys kansallisen idean rakentamisessa ja kansan valistamisessa. Ammattilaisurheiluun on yritetty sovittaa amatööriurheilun arvoja, ja se on ongelmallista”, Jyväskylän yliopiston urheiluetiikan yliassistentti **Kalervo Imanen** toteaa.

Skandinaavisella arvomaailmalla on suuri ero esimerkiksi Yhdysvaltoihin. Rapakon takaisissa ammattilaisliigoissa ei dopingtestauksesta paljon piitata, ja mahdolliset rangaistukset ovat mitättömiä. Siellä urheilu on puhtaasti viihdettä.

Yhteiskuntatieteiden tohtori **Erkki Vettenniemi** väittää alkuvuodesta julkaistussa teokses-

saan *Piikit ja pillerit*, että antidopingtyö on hurskastelua ja suoranaista urheilijoiden kiusaamista. Vettenniemen mukaan dopingin laillistamista kilpaurheilussa puoltaa muun muassa se, että rajanveto kielletyn ja laillisen välillä on hyvin häilyvä.

Kirjan perusteella suomalaisten urheilumenesitys on ollut läpi historian piikkien ja pillereiden – luvattomien ja luvallisten – siivittämä. Suomalaisihkihtäjien menestystä vauhditti jo 1930-luvulla apteekista saatava Pervitin, eli metamfetamiini. Muun muassa vuonna 1954 MM-kultaa hiihtänyt **August Kiuru** totesi, että ”yksi pilleri [Pervitiniä] riitti yleensä oikein hyvin, kaksi sai kuolleenkin liikkeelle.”

Imanen mielestä urheilun eettisessä pohdinnassa doping on saanut nykyään liian suuren painoarvon. Hänen mukaansa urheiluun liittyvät epäkohdat tulisi käsitellä tässä järjestyksessä: urheilun aiheuttama ympäristön kuormittaminen, urheiluväkivalta, taloudelliset väärinkäytökset, suvaitsemattomuus ja pienten lasten liian varhain aloitettu ammattimainen harjoittelu. Vasta sitten tulisi doping.

Imanen ei suosittele tai hyväksy dopingin

käyttöä, koska kilpaurheilussa pitää noudattaa siellä vallitsevia säännöstöjä. Se on myös Jyväskylän yliopiston kanta.

Suhtautuminen dopingiin on kuitenkin jokaisen yksilön valinta, ovathan esimerkiksi 2000-luvun alussa dopingrangaistuksen saaneet **Kaisa Varis** ja **Kari-Pekka Kyrö** opiskelleet Jyväskylän yliopistossa.

Imanen huomauttaa, että myös urheilun säännösten pitää olla kriittisen tarkastelun kohteena. Vaikka Suomen antidopingtoimikunta (ADT) tekee hänen mielestään hyvää työtä, on se kansainvälisen antidopingtoimiston (WADA) tavoin auttamatta lääketiedettä jäljessä.

”Nykyiset dopingtestit perustuvat kemiaan, ja se on tietyllä tapaa jälkijätöistä. Nykydoping saattaa osin perustua myös genetiikkaan, sillä geenitutkimus on viime vuosikymmenenä edennyt harppauksenomaisesti.”

Kiinnijäävät urheilijat eivät siis välttämättä ole pahimpia sääntöjen rikkojia. Jos systeemissä on reiluja aukkoja, voisiko koko antidopingtyön unohtaa?

”Kun urheilua tehdään ammattimaisesti, pitäisi heidän maksaa myös kaikki viulut. Nyt doping-

testauksen rahat tulevat veikkausvoittovaroista, ja rahavirta antidopingtyöhön kasvaa jatkuvasti. Haluaisin, että nekin rahat menisivät liikkumisen edistämiseen”, Imanen toteaa.

”Eniten minua huolestuttaa yksittäisen urheilijan oikeusturva. Urheilijan pitää ilmoittaa WADA:lle tunnin tarkkuudella olinpaikka. Ei kai niin tarkkaa valvontaa ole edes vankilassa?”

Nykyisessä dopingkeskustelussa on paljon samaa kuin takavuosien jaottelussa amatööreihin ja ammattilaisiin. Ammattilaiset eivät saaneet osallistua esimerkiksi olympialaisiin, kunnes markkinavoimat pakottivat muuttamaan sääntöä.

”Tällä hetkellä dopingkontrolli mahdollistaa urheilun päättäjille vallankäytön. Itse laatimillaan dopingsäännöillä urheilujohto määrittelee, kuka saa olla mukana kilpailussa ja kuka suljetaan ulkopuolelle. Jos tätä vallankäytön muotoa ei olisi, sen tilalle pitäisi luoda jotain muuta vastaavaa”, Imanen toteaa.

Vuosikymmeniä sitten rahan tienaaminen soti urheilun aatteita vastaan, mutta piristeitä nappailtiin huoletta. Nyt doping on suurin vihollinen, ja urheilijat tienavat enemmän kuin koskaan.

pienestä nasta?

Kalervo Ilmanen näkee
dopingia
a.

Doping on tuttua myös harrastajille

**Kuntosaleilla aineita
käytetään ihanteellisen
vartalon tavoitteluun.**

HETI ALKUUN huomautus: otsikossa on virhe.

”Doping on urheilun termi, sitä ei pidä sekoittaa kuntosaliharrastajiin. Heidän kohdalla voidaan puhua lääkeaineiden väärinkäyttäjistä”, urheilutiikan yliassistentti **Kalervo Ilmanen** opastaa.

Turun yliopistolla väitöskirjaa kuntosaliharrastajien dopingin käytöstä kirjoittava **Tuuli Salospohja** on hieman eri mieltä.

”Ilmiölle ei ole oikein parempaa nimeä olemassa. Kyse on kuitenkin samasta asiasta, kehon koostumuksen

manipuloinnista lääkeaineilla.”

Termit sikseen.

Salospohjan mielestä roinaaminen eli harrastajien dopingin käyttö on todellinen ongelma. Huippu-urheilussa käyttöä seuraa yleensä lääkäri ja määrät ovat hallittuja. Harrastajia ei valvota, joten määrät voivat olla suuria ja käyttö pitkäaikaista

”Kyseessä on riski kansanterveydelle. Ilmiö on ollut piilossa tähän asti, mutta hyvä, että siitä nyt puhutaan.”

Aivan pienen porukan puuhastelusta ei ole kyse, sillä roinaajia on Suomessa arviolta noin 10 000. Salospohjan mukaan heitä voi olla jopa tuplasti enemmän.

Lihassmassan kasvattaminen vip-paskonstillalla ei ole rikollista, sillä do-

pingiksi luokiteltavien aineiden käyttöä ei ole kriminalisoitu. Tosin esimerkiksi hormonien ja steroidien myynti, levitys ja maahantuonti on laitonta.

JYVÄSKYLÄN yliopiston kuntosalilla aineita ei kuulopuheiden perusteella liiku, mutta muuten kaupunki ei poikkea muista.

”Mikään lintukoto Jyväskylä ei ole. Siellä käyttö voi olla vielä peitellympää, koska huippu-urheilijoita on paljon. Silloin mukana on aina vilpin läsnäolo, harrastelijoilla ei ole salailuun samaa tarvetta”, Salospohja toteaa.

Vilkaisu Pakkotoisto.com -sivuston keskustelupalstan doping/ antidoping -alueelle osoittaa, että jatkuvasti uudet

harrastajat kaipaavat vinkkejä hormonien ja rasvanpolttajien käyttöön.

Keskustelu on asiallista. Tulokkaita suositellaan harkitsemaan vakavasti, kannattaako roinaamista oikeasti aloittaa, sillä rautaa voi nostaa paljon puhtaanakin. Aineiden saatavuudesta tai hinnoista ei saa palstalla puhuta.

”On hyvä olla paikka, jossa voi avoimesti keskustella aiheesta. Palstalla ei kuitenkaan juuri puhuta haitoista, koska käytöstä nähdään koituvan paljon enemmän hyötyjä”, Salospohja toteaa.

Mediassa huippu-urheilijoiden dopingkäryt ovat yleensä näyttävästi esillä, mutta harrastajien aineiden käyttö koskettaa huomattavasti laajempaa

joukkoa.

”Nuorison lääkeaineiden väärinkäyttö on huolestuttavampi asia kuin urheilun doping. En näe kuitenkaan vikaa nuorissa, vaan yhteiskunnassa. Mistä ne arvot syntyvät, että esimerkiksi kuntosaliharrastajan on pakko jatkuvasti kasvattaa lisää lihasmassaa? Se johtuu maksimaalisesta kilpailuyhteiskunnasta, jossa ihannoidaan lihaksikasta ja hoikkaa tehoremistä, joka on huipulle pääsyn ja suorituskyvyn vertauskuva”, Ilmanen pohtii.

Pakkotoiston palstalla moni roinaaja kertoo käytön alkaneen psykologisista syistä: kun kaveri vierellä kasvaa, laskee kynnyksen napata ensimmäinen kuuri.

Siisteyttä siivoojan selkänahasta

Tehtävä: siivoa 30 neliön yksiö vessoineen neljässä minuutissa ja jatka samaan tahtiin seitsemän tuntia. Onneksi olkoon! Olet valmis siivoojaksi! Kesän kampusta kuurannut Heidi Elmgren kertoo, kuinka yliopisto pidetään puhtaana.

SIIVOAMINEN on mukavaa: se on vastuullista ja tärkeää fyysistä työtä, mainiota vastapainoa opiskelulle. Alipalkkauksen ja -arvostuksen vuoksi se on kuitenkin lähes sietämätöntä. Lopul-
lisesti kipurajan yli vie kuitenkin se, että alimitoitettu aikataulu pakottaa tekemään työn huonosti.

Työskentelin viime kesän siivousfirma SOL:n palkkalistoilla. Aamupäiviksi minut määrättiin päivittäissiivoukseen ”pariksi tunniksi”. Vakiasiivooja käytti samaan alueeseen viisi tuntia, mutta kesäaikaan siellä liikkui vähemmän ihmisiä sotkemassa. Loppupäivä minun tuli käyttää perussiivoukseen, kuten vuotuiseen suursiivoukseen tai ikkunanpesuun. Perussiivous piti saada valmiiksi lomien loppuun mennessä.

Selviydyin työsarastani unohtamalla siivota viiden viikon ajan kolmasosan alueestani. Nolo juttu, mutta jos olisin tehnyt kaiken vaadittavan, perussiivous olisi jäänyt keskeneräiseksi ja vakituiseen siivoojan niskoille. Kuka oikein oli suunnitellut aikataulun?

HAVAHDUIN siivoukseen uudelleen joulun jälkeen: Mattilanniemen A-rakennuk-

sen vessan roskapussissa luki ISS. Syksyinen kilpailutus oli siis päättynyt SOLin tappioon.

Mikä onkaan siivoustodellisuus nyt? Vierailin yliopiston kirjaamossa tutustumaan uuteen siivoussopimukseen.

Myös ISS:n tahti paljastui kovaksi: yliopiston pääkirjaston siivottava pinta-ala on 9 990 neliometriä ja aikaa siivoukseen on 15 tuntia päivässä. Siis esimerkiksi kaksi siivoojaa, 7,5 tunnin työpäivillä. Kahden siivoojan nopeudeksi muodostuu näin noin 11 neliötä per minuutti, mikä vastaa kymmenen 66 neliön asunnon siivoamista tunnissa. Aika hai-pakkaa siis.

ISS:n edustaja **Marjo Tiilikainen** vetosi siivoustekniikan kehittämiseen ja siihen, että kirjastosta iso osa on laajoja varastotiloja. Lattianpesukoneella ei voi kuitenkaan ajella lukusaleissa ja mikrokuituiliinat eivät lohduta, jos aikaa on kaksi tuntia ja pitäisi siivota koko Lozzi, kuten minun taannoin.

Yliopiston tilojen siivoukset on jaettu SOLin ja ISS:n kesken kohteittain. Yliopisto painotti valinnassa ”60-prosenttisesti laatua ja 40-prosenttisesti hintaa”. Jostain syystä yhtä poikkeusta lukuunottamatta tarjouskilpailun voitti kuitenkin aina se siivousfirma, joka lupasi käyttää kunkin kohteen siivoukseen vähiten tunteja ja tehdä työn halvimmalla.

Poikkeuksen muodosti tilanne, jossa ISS sekä käytti enemmän tunteja että oli halvempi kuin SOL.

SIIVOOJAN TYÖN mielekkyyttä syntyy mahdollisuudesta tehdä työ hyvin ja kekeä sitä kautta ammattilypeyttä. Kilpailuttamisen kautta tapahtuva sii-

voojan mehustus pakottaa kuitenkin tekemään työn vain keskinkertaisesti, jopa huonosti.

Jotta siivoustyön voisi tehdä hyvin, tarvitaan enemmän aikaa ja tekijöitä. Kuitenkin ylikilpailutetut sopimukset yliopiston kanssa edellyttävät, alimiehitystä ja siivouksesta tulee käsittämätöntä kiireessä hosumista tai oman ajan ja itsen uhraamista korvauksetta.

Eräs SOL:n vakituinen siivooja pelasi filunkia omalla kustannuksellaan. Ylitöitä saa tehdä 10 tuntia kuukaudessa, mutta jos tämä raja ylittyy, ylityökorvauksia ei saa ollenkaan. Mitä tehdä, kun aika ei kerta-kaikkiaan riitä kaiken tekemiseen? Kyseinen siivooja kävi kirjaamassa itsensä ulos rakennuksesta ja jatkoi sen jälkeen töitä omalla ajallaan.

SIIVOTTAVAA TILAA on joka siivousfirmalla yhtä paljon ja aikaa sen siivoamiseen työehtosopimuksen puitteissa 37,5 h/vko/hlö. Tehostaminen on mahdollista vain työntekijöiden määrää tai siivoukseen käytettävää aikaa vähentämällä. Kumpikin vaihtoehto huonontaa siivoukseen tuloksen laatua, puhumattakaan siivoojan työn huonontumisesta.

Pahinta on se, ettei epäkohdista voi syyttää varsinaisia osallisia, yliopistoa tai siivousfirmoja. Ne toimivat kaikki muodollisesti oikein sikamaisessa tilanteessa. Todellinen syy on kilpailulainsäädäntö.

Tehokkuusmantrojen seuraaminen vaikuttaisi johtavan kuitenkin vain työuupumuksen lisääntymiseen ja työn laadun heikkenemiseen. Miten tämä ilmentää kaivattua ”tehokkuutta”?

Heidi Elmgren

JYY PÄÄ

Sosiaalipolitiikka on pop

TÄMÄN VUODEN sosiaalivaliokunnan kokousten läsnäolomäärät ovat huolestuttavia. Puheenjohtajan ja sihteerin lisäksi paikalla on alle viisi JYYn jäsentä. Lisäksi ainejärjestöt ihmettelevät, miksi he oikein tarvitsevat sopovastaavan?

Sosiaalivaliokunnassa pohditaan asumi-
seen, toimeentuloon, terveyteen, tasa-
arvoon ja hyvinvointiin liittyviä sosiaalipoliittisia kysymyksiä. Järjestämme erilaisia tapahtumia ja keskustelutilaisuuksia, kuten ver-
renluovutustapahtuman ja toimeentuloin-
fon. Lisäksi käsittelemme edustajistosta tul-

leita aloitteita. Ja mikä parasta: sopo-
valiokunnassa voidaan tehdä juuri sitä, mitä sinä haluat.

MIKSI SINUN SITTEN tulisi olla kiinnostunut sosiaalipoliittisista kysymyksistä? Sama kuin kysyisin, oletko joskus nostanut opintotukea tai käyttänyt YTHS:n palveluita. Siinäpä tämän vuoden kaksi suurinta sosiaalipoliittista aihetta.

Opintotuen uudistumista varten on perustettu ainakin kolme erillistä työryhmää. Mahdollisia malleja on varmasti yhtä monta

kuin opiskelijoitakin. Haluatko nostaa opintorahaa, sitoa tuen elinkustannusindeksiin, tehdä opintotuesta lainapainotteisemman tai tehdä jotain tulorajoille? Nyt on mahdollisuutesi vaikuttaa.

Yliopistojen opiskelijamäärien laskun vuoksi on YTHS joutunut sopeuttamaan toimintaansa uudelleen. Käytännössä tämä tarkoittaa, että toimintaa tullaan leikkamaan keskimäärin 8 prosenttia vuoteen 2011 mennessä. Jyväskylässä tämä merkitsisi 200 000 euron säästöjä, mikä tulee näky-
mään myös aseman palvelutarjonnassa.

Tällä on suoraan merkitystä siihen, millaisia terveyspalveluita juuri sinä saat toimipisteellämme.

TULE KATSOMAAN valiokunnan toimintaa ja kuuntelemaan uusimmat uutiset sosiaalipoliittiselta sektorilta, ja vie ne esimerkiksi oman ainejärjestösi tietoisuuteen. Parhaiten asioihin voi vaikuttaa, kun tietää, mistä puhutaan.

Hennamari Toiviainen

Kirjoittaja on JYYn hallituksen jäsen.

Bedrocanin työntekijät käsittelevät kuivattua satoa. Tämä on aikaa vievä työvaihe, koska kaikki kukinnot pitää siistiä käsin.

Euroopan puskatohtorit

Hollantilainen Bedrocan on Euroopan ainoa lisensoitu lääkekannabiksen tuottaja. Yritys kasvattaa kaiken Euroopan apteekkeissa myytävän lääkekannabiksen. Jylkkäri kertoo, mitä farmilla tapahtuu.

ASTUESSANI HALLIN ovesta sisään kannabiksen pistävän imelä tuoksu täyttää sieraimeni. Ilma on niin paksumaa, että sitä voisi melkein leikata veitsellä.

Pian toinen paikan johtajista, **Tjalling Erkelens**, lyö eteeni lomakkeen, jonka joudun allekirjoittamaan. En saa kuvata rakennusta ulkopuolelta enkä paljastaa sen sijaintia tai turvajärjestelyjä. Nämä kaverit ottavat turvallisuuden vakavasti.

Erkelensin mukaan Bedrocan perustettiin 1984 ja se aloitti tavallisten kasvien kuten parsan ja keittiöyrttien viljelyllä.

Vuonna 1992 homma muuttui. Erkelensin mukaan firma otti tuolloin yhteyden yritykseen, joka kävi kauppa kannabiksen siemenillä. Yritys etsi kasvattajaa tuottamaan siemeniä.

”Ryhdyimme yhteistyöhön. Silloin kannabiksen siementen tuottaminen oli vielä laillista”, Erkelens painottaa.

Vuonna 2001 Hollannin hallitus ilmoitti kannabiksen tulevan apteekkeihin ja etsi kasvattajaa lääkekannabikselle. Bedrocan haki lisenssiä.

”Vuoden 2002 alussa saimme luvan todistaa, että pystymme kasvattamaan kannabista standardoidusti.”

Ensimmäinen sato oli valmis touko-

kuussa 2003. Siitä lähtien yritys on lisännyt tuotantoaan. Erkelens arvioi, että tänä vuonna Bedrocan tuottaa 110–120 kiloa lääkekannabista.

LÄÄKEKANNABISYHTIÖ toimii johtajansa mukaan tiukan kontrollin alaisena. Tuotantopolku on täysin läpinäkyvä ja kulkee lääkekannabisviraston kautta. Se on osa Hollannin hallintokoneistoa.

Erkelens kertoo, että Bedrocan kasvattavat tällä hetkellä kolme eri lajiketta. Niillä on erilaiset kannabinoiditasot, joten potilaalla on mahdollisuus valita itselleen sopivin lääke.

”Kehitämme nyt uutta lajiketta, jossa on korkea CBD-pitoisuus, mutta ei juuri lainkaan THC:tä. Lääkinnällisestä näkökulmasta se on hyvää potilaille, jotka eivät pidä sivuvaikutuksista”, Erkelens paljastaa.

ENNEN BEDROCANIN tuotantotiloihin siirtymistä joudun pukemaan ylteni suojavaatteet. Näin varmistetaan, että sisään ei pääse likaa tai bakteereita.

Kasvattamossa erä kannabiksen taimia odottaa siirtoa kukitustiloihin, jotka ovat tällä hetkellä tyhjiään. Tuorein sato on korjattu edellisellä viikolla.

”Käytämme niukasti lannoitteita ja tuholaisia torjumme vain biologisin keinoin. Menetelmämme ovat standardoituja, joten tuotteemme on aina samanlainen”, Erkelens selittää.

Kuivaushuoneessa kymmeniä kasveja roikkuu metalliliteineissä. Erkelensin mukaan sadon käsittely alkaa seitsemäntenä kuivauspäivänä.

Käsittelyssä kukinnot irrotetaan

Bedrocan kasvattaa kannabiksen vesiviljelyjärjestelmässä.

kasveista. Sitten isot kukinnot pilkotaan pieniksi nupuiksi ja niistä poistetaan lehdet sekä jäljellä olevat varret.

Siistityt kukinnot pakataan 250 gramman tukkupaketteihin. Jokainen sato painaa kuivana yhteensä 15–20 kiloa. Pian paketoinnin jälkeen lääkekannabisviraston tarkastajat tulevat ottamaan näytteitä.

Näytteet lähetetään laboratorioon, joka analysoi kukintojen kannabinoidisällön ja tarkastaa, että tuote ei sisällä epäpuhtauksia.

Laboratoriosta sato menee vielä säteilytettäväksi. Käsittelyn tarkoitus on tappaa mahdolliset homeet ja bakteerit kukinnoista. Sen jälkeen tuote siirtyy välitysportaan kautta apteekkeihin.

”Laadunvalvonta tekee tuotteestamme lääkkeen eikä vain huumeen”, Erkelens toteaa.

Mikko Leppänen

Bedrocania johtavat sukulaismiehet Tjalling Erkelens (vas.) ja Freerk Bruining. Heillä on 17 vuoden kokemus kannabiksen viljelystä.

Pelissäännöt vielä auki

Kolmesta suomalaista lääkitsee laillisesti kannabiksella.

TÄLLÄ HETKELLÄ Bedrocan-valmisteita myydään Hollannissa, Saksassa, Italiassa ja Suomessa, missä niille ei ole kuitenkaan myyntilupaa. Niitä varten voi kuitenkin saada Lääkelaitoksen erityislupa. Lupa on voimassa vuoden kerrallaan.

Ensimmäinen erityislupa valmisteelle myönnettiin lokakuussa 2006. Lupa voidaan myöntää MS-taudista tai vaikeista pitkäkestoisista kiputiloista kärsiville potilaille. Yhteensä erityislupia on myönnetty 13 kappaletta.

Lääkkekannabiksen määräämistä ei ole rajoitettu, mutta käytännössä neurologit ja kivunhoitoon erikoistuneet

lääkärit arvioivat sen soveltuvuutta potilaille. Koska kannabis on lääkekäytössä vielä harvinainen, pelissäännöt sen suhteen ovat yhä auki. Bedrocanin valmisteiden määräämisestä ei ole annettu erityisiä ohjeita tai kieltoja. On kuitenkin epätodennäköistä, että valmistetta määrättäisiin esimerkiksi lapselle.

Suomen liikenteessä on huumeiden suhteen nollatoleranssi. Lääkekannabiksella ja ajo-oikeudesta ei kuitenkaan ole vielä annettu virallisia määräyksiä. Mahdolliset kiellot ja rajoitukset tulevat valmisteyhteen vetoon, kun lääke saa myyntiluvan.

Mikko Leppänen

Lähde: Lääkelaitoksen lääketurvaosasto

KULTTUURI

Piiritanssien suosion lasku järkyttää tanssipiirejä.

Näe ja haista yökerho

Klubi voi olla muutakin kuin tärykalvot särkevä musiikkia: kuuleville ja kuuroille suunnattu Sencity-klubilla voi aistia yökerhon tunnelman värähtelevän tanssilattian, tuoksuja ja videoiden välityksellä. Illan pääesiintyjänä on **Signmark**. Tapahtuma järjestetään Night Jyväskylä-yökerhossa lauantaina 25. huhtikuuta.

Kylä kaupungissa

RIKU SUONIO

Vanhon opiskelija-radikaalien asumisyhteisön perinteitä vaalitaan vielä yhteissaunassa. Tuulenkylässä asuu kolme sukupolvea.

TOPI SALMEN lapsuudenkoti Tuulenkylän asumisyhteisössä Kuokkalanassa oli aina täynnä kavereita.

”Välillä pidimme vieraattomia päiviä, koska äiti halusi olla rauhassa”, 28-vuotias Salmi nauraa. Hän pitää yhä yhteyttä kaveriporukkaansa, jonka kanssa jakoi suuren osan elämästään Tuulenkylässä.

”Olemme kuin perhe.”

Idea Tuulenkylästä syntyi vuoden 1985 asuntomessujen alla. Sen takana olivat nuoret, akateemiset ihmiset, jotka olivat kiinnostuneita yhteisötoiminnasta. Heidän joukossaan oli myös liikuntapedagogian professori **Martti Silvennoinen**.

”Monet olivat entisiä radikaaliopiskelijoita, niin kuin minäkin”, tätä nykyä eläkepäiviään viettävä Silvennoinen muistelee.

TUULENKYLÄ rakennettiin keskelle metsää, mutta nyt sitä ympäröi tiheä asutus. Silti se muodostaa yhä aivan erityisen alueen, pienen tunnelmallisen kylän keskelle kaupunkia. Reilun 60 asukkaan yhteisön keskus on yhteistalo, jossa toimii päiväkotit. Viikonloppuisin asukkaat voivat vuokrata sen omaan käyttöönsä.

”Alussa järjestimme usein juhlia ja toimintaa: yhteisruokailuja, urheilutapahtumia ja kirpputoreja. Ruoatkin ostettiin kerralla tukusta koko yhteisölle”, Silvennoinen kertoo.

”Ei tämä mikään kolhoosi ollut, vaikka sellaisiakin huhuja liikkui, kun Tuulenkylää esiteltiin asuntomessuilla. Jopa vaimonvaihtoviikoista kuuli puhuttavan.”

TOPI SALMEN parhaat Tuulenkylämuistot liittyvät lapsuuteen. Yhteisössä asui paljon lapsiperheitä, joten pihalla oli aina kavereita. Rakennettiin majoja ja nikkaroitettiin puuhevosiä.

”Jo silloin olimme kunnioittamaan muita ja tekemään asioita yhdessä. Mitään kiusaamista ei koskaan ollut.”

Lapsiperheiden paljous helpotti vanhempienkin elämää. Lapset oli

helppo päästää ulos, kun valvovia silmiä oli kaikkialla.

”Joka toinen päivä naapurin lapset söivät meillä, ja joka toinen päivä me heillä. Äitien ei tarvinnut tehdä joka päivä ruokaa”, Salmi kertoo.

Myös teini-iän raggaritoiminta oli helppoa.

”Varattiin yhteistalo ja menttiin sinne ryyppäämään. Meillä oli aina paikka, johon mennä, ei tarvinnut lähteä kaupungille pyörimään.”

OMISTUSASUNTOJEN lisäksi Tuulenkylässä on kaupungin vuokratyösköitä, joihin yhteisön omat nuoret usein muuttavat.

”Se on turvallinen tapa kokeilla itseksensä asumista. Itse kuitenkin halusin kauemmas vanhemmista”, 22-vuotiaana Tuulenkylästä muuttanut Salmi toteaa.

Reilussa 20 vuodessa asukkaiden ikärakenne on muuttunut ja yhteistä toimintaa on karsittu. Päiväkodissa ei tällä hetkellä ole hoidossa yhtäkään Tuulenkylän lasta. Vanhoista perinteistä on jäljellä enää vuosijuhla sekä kaksi kertaa viikossa lämmitettävät yhteissaunat.

”Saunavuorot ovat edelleen tärkeä juttu. Sinne voivat uudetkin asukkaat tulla tutustumaan”, Silvennoinen sanoo.

”Tuulenkylässä asuu nyt kolme sukupolvea. Alkuperäiset asukkaat ovat keski-ikäistyneet ja lapset muuttaneet pois. Samanlaista tarvetta yhteisöllisyyteen ei enää ole”, Topi Salmi pohjaa.

VAIKKA ASUKKAAT ovat vuosien varrella vaihtuneet, yhtenäinen ideologia on säilynyt tähän päivään asti.

”Tuulenkylästä on jäänyt mieleen juuri se tietoinen yhteisön rakentaminen. Siellä oppii ymmärtämään erilaisia ihmisiä ja tekemään kompromisseja”, Salmi kertoo.

”Kyllähän täällä asuu luovia ihmisiä, kuten valokuvaaja ja näyttelijöitä. Riittää, että viihtyy tällaisessa ympäristössä ja on kiinnostunut yhteisötoiminnasta”, Silvennoinen jatkaa.

Ongelmat ihmissuhteissaan eivät tunnu vaikuttavan Tuulenkylässä valitsevaan naapurisuupuun. Topi Salmen vanhemmat erosivat lähes 20 vuotta sitten, mutta jäivät molemmat asumaan Tuulenkylään ja löysivät sieltä

Martti Silvennoinen oli mukana ideoimassa asumisyhteisöä Kuokkalanassa. Nyt hän viettää siellä eläkepäiviään.

uudet kumppanit. Samoin kävi Martti Silvennoiselle ja hänen entiselle vaimolleen. Silvennoisen nuorin poika asuu äitinsä kanssa toisessa asunnossa Tuulenkylässä.

”On lasten kannalta tärkeää, että sopusäilyy, vaikka vanhemmat eroavat”, Silvennoinen toteaa.

NYKYÄÄN IHMISET tuntuvat arvostavan omaa rauhaa ja yksityisyyttä. Salmi ja Silvennoinen eivät silti pelkää Tuulenkylän tulevaisuuden puolesta. Asuntoja vapautuu edelleen vain harvoin ja tekevät kauppansa hyvin.

”Tuulenkylästä puhutaan paljon, spekuloidaan ja analysoidaan. En voi

uskoa, että se olisi mihinkään katoamassa, uusia perheitä tulee koko ajan”, Salmi toteaa.

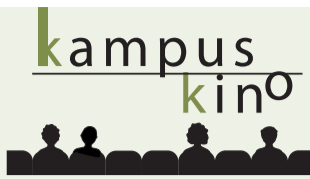
”Jos joskus saan lapsia, voisin hyvin kuvitella muuttavani takaisin. Se on vakituisen asumisen paikka.”

Kati Pukki

Opiskelijafutiksen SM Jyväskylässä

Opiskelijafutiksen SM-tittelistä pelataan nyt kolmantena vuonna peräkkäin Jyväskylässä. Mitalistit haetaan kilpa-, rento- ja naisten sarjassa.

Turnaus pelataan torstaina ja perjantaina 24.4–25.4. Ottelut pelataan Vehkalammen ja Hippoksen tekonurmilla.

Ti 21.4. kello 19

Uli Edel: **Baader Meinhof Komplex** (Saksa/Ranska/Tsekki 2007)

Perikiantamaton kommunistinen vaakaumus ajoi **Andreas Baaderin** ja

Ulrike Meinhofin johtamaan terroristiryhmä RAF:aa 60- ja 70-luvun taitteessa. Yksi Saksan historian kalleimmista elokuvaproduktioista vie katsojansa kulissien taakse suoraan kidnappauksia, salamurhia ja pommeja käyttäneen kaksikon myrskyisän elämän keskelle. Elokuvan pelkistetty, dokumentaarinen tyyli jatkaa tuottaja **Bernd Eichingerin** edellisen

Perikato-elokuvan laadukasta linjaa.

28.4. kello 19

Laurent Cantet: **Luokka / Entre les murs** (Ranska 2008)

Kesällä Cannesin Kultaisen Palmun voittanut *Luokka* kuvaa pariisilaisen koululuokan lukukautta. Elokuva perustuu opettaja Marinia näyttelevän

François Bégaudeaun kirjoittamaan kirjaan opettajantyöstään: Marin näkee vaivaa yrittääkseen ymmärtää monikulttuurisia oppilaitaan ja saadakseen nämä innostumaan opetuksesta. Lopulta opettajan ja oppilaiden välille syntyy kuitenkin ikävä jännite. Näkökulmiltaan rikas *Luokka* on yksi viime vuoden ylistetyimmistä elokuvista.

Maija Poppasten mandaatti

PITÄISIKÖ VUOKRATA illaksi jokin kauhu-elokuva? Jotain kirkuvan pelottavaa, joka saa adrenaliinin liikkeelle?

Hetkinen, *Lapsityrannit* tulee tv:stä illalla.

Saw -elokuvat saavat sinut vastustamaan maailman pahuutta mutta *Pikku julmurit* -tyyppiset sarjat saavat sinut vastustamaan lasten hankintaa. Onneksi *Supernanny* tiimeineen pelastaa maailman sukupuutolta!

Varhaiskasvatusta Jyväskylän yliopistossa opiskelevat **Heidi Hartikainen** sekä **Satu Ala-Seppänen** rauhoittelevat peiton alle piiloutuneita: melko harvoin vanhemmat nimeävät jälkikasvunsa Hitleriksi tai Saddameiksi.

”Aika uskomattomilta perheiden tilanteet sarjoissa joskus tuntuvat”, Ala-Seppänen lohduttaa.

”On vaikea arvioida perheiden tilanteiden tai ohjelmien realistisuutta. Sen pe-

LAATIKON PAULOISSA

rusteella, mitä olen nähnyt, tilanteet kyllä ovat sellaisia, jotka voivat olla ihan todellisia, mutta jokin arveluttaa. Niistä kuitenkin voi saada ihan hyvää ajattelemisen ja pohtimisen aihetta”, Hartikainen pohtii.

ENTÄS MAIJAPOPPASET sitten? Onko heihin uskomista?

”Epätodellisia ohjelmat ovat kuitenkin siinä, että joka jaksossa kaikki ongelmat ratkeavat melko lyhyessä ajassa.”

Satu Ala-Seppänen

miseksi, katselen itse mieluummin ajankohtaisohjelmia ja seuraan

muuten julkista keskustelua”, Hartikainen kertoo.

”Kyllä niissä ihan toimiviakin ohjeita perheille annetaan”, Ala-Seppänen puolustelee.

”Epätodellisia ohjelmat ovat kuitenkin siinä, että joka jaksossa kaikki ongelmat ratkeavat melko lyhyessä ajassa. Sarjan asiantuntijat esitetään usein kaikkittietävinä, heillä on ratkaisu ongelmaan kuin ongelmaan Eivätkö he muka koskaan epäonnistu?”

Vaikka kumpikaan tytöistä ei myönnä ainakaan säännöllisesti seuraavansa *Taaperotiimi*-tyyppisiä sarjoja Ala-Seppänen toteaa, että ”jaksoja on hauska aina joskus katsoa ja miettiä, miten vastaavassa tilanteessa itse toimisi”.

Hyvä, että jotkut hankkivat komediansa kauhuhylliltä. Tiedämme kenelle soittaa, jos tulevaisuudessa kohtaamme vaippaikäisen, joka vaatii meiltä joko rahat, hengen tai tikkarin.

Karin Metsäpelto

Sarjassa kysytään, mitä mieltä opiskelijat ovat oman alansa tv-ohjelmista.

arviot

Nick Hornby: Skeittari WSOY

Nick Hornby on vuosien mittaan profiloitunut kirjailijaksi, joka osaa samaistua johonkin asiaan pakkomielleisesti suhtautuvaan ihmiseen. Useimmiten Hornbyn kirjojen pakkomielleinen päähenkilö on nuori mies. Niin on *Skeittarissakin*.

Kirjan päähenkilö, Sam, on 16-vuotias huoleton veikko, jonka suurimmat ongelmat liittyvät 32-vuotiaan äidin kanssa elämiseen. Skeittaamiseen keskittyvä elämä menee kuitenkin uusiksi, kun Sam saa tietää tulevaisuutensa isäksi. Nuoren miehen ainoa lohduttaja ja ymmärtäjä on skeittari **Tony Hawkin** juliste, jolle nuori poika purkaa ongelmiaan.

Kauko Röyhkä: Kesä Kannaksella Like

Kesä Kannaksella on rokkari-kirjailija **Kauko Röyhkän** uran 13. kaunokirjallinen teos. Johtuneeko epäonnistuneesta järjestysnumerosta vai mistä, mutta jatkosotaan sijoittuva romaani sisältää poikkeuksellisen paljon onnettomia ihmiskohtaloita ja turhankin tarkasti kuvailtua brutaalia väkivaltaa. Mutta sellaistaahan sota-aika on.

Muutenkaan Röyhkän tuoreinta ei voi suositella kaikkein herkkähipiäisimmille. Muun muassa terävällä lasilla murskatuilla kasvoilla mässäilevä teos arvioi myös suorasanaisen tyyliin käytännössä kaikkien romaanin naishenkilöiden ruumiin muodot. Myös vierailut samaisten hahmojen intiimeillä alueilla kuvaillaan yksityis-

Hornby aiemmasta linjasta poiketen päähenkilön harrastus toimii vain viitekehyksenä. Kirja on periaatteessa onnistunut kuvaus tulevaisuuttaan pähkäilevästä nuoresta miehestä, joka muiden ongelmien lisäksi joutuu eri yhteiskuntaluokkien väliseen puristukseen. Teoksen ongelmat ovat sen kompromisseissa. *Skeittari* ei ole yhtä maaninen kuin Hornbyn jalkapalloaiheinen *Homankattila*, eikä liioin yhtä asialleen omistautunut kuin *Uskollinen äänentoisto*.

Tuomas Kaarkoski

”Julisteelle puhuminen on kivaa.”

kohtaisesti, tottakai, eikä tyyliä voi sanoa ainakaan kauniiksi ja vihailevaksi. Kaikestä tästä jää lukemisen jälkeen hämmentynyt olo. Tarkoituksellisen rakamaisuuden taustalla on sanoma ihmisen epäinhimillisyydestä epäinhimillisissä oloissa, mutta taustalta pilkistävä toivonkipinä on puristettu niin pieneksi, että teoksesta ei millään muotoa jää ainakaan hyvä olo.

Toinen asia sitten onkin, onko sellainen tarpeenkaan. Röyhkällä on tapana olla kiertelemättä niin kirjoissaan kuin biiseissäänkin, ja niinhän tekee myös *Kesässä Kannaksella*.

Iiro-Pekka Airola

”Ei kevyttä kevätlukemista.”

DIVARIN HELMI

Ridge Over Troubled Water

Ronn Moss: **Uncovered** (On Music 2005)

KAUNIIT JA ROHKEAT -sarja on piinannut suomalaisia tv-katsojia jo vuodesta 1992. Forresterin perheen touhuista kertovan saippuasarjan näyttelijäkaarti on muuttanut moneen kertaan, mutta yksi sen kesto-naamoista on kalifornialaisnäyttelijä **Ronn Moss**, joka esittää Ridge Forresteria.

Saippuatouhujen lisäksi Mossilla on myös muusikonura. Hän soitti 1970- ja 1980-luvuilla bassoa Player-rockyhtyeessä, joka julkaisi muutaman albumin ja pääsi kerran Billboard-listallekin. 2000-luvulla

Moss ryhtyi soolouralle ja julkaisi ensimmäisen soololevynsä vuonna 2002. *I'm Your Man* -debyytti sai seuraajan vuonna 2005, kun *Uncovered* ilmestyi.

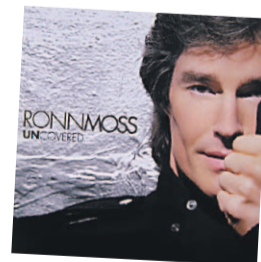
Amerikkalaisten ammattimuusikoiden kanssa toteutettu *Uncovered* ei ole erityisen huono levy. Moss osaa laulaa, joten esimerkiksi urheilijoiden levyiltä tuttua epäpuhtautta ei löydy *Uncoveredilta*. Albumi on kuitenkin sietämättömän keskitehakuinen, joten suurempia yllätyksiä siltä ei löydy.

Perinteisiä sävelkulkuja ja sovituksia noudattelevat kappaleet soljuvat ohi korvien jälkiä jättämättä, ja korkean ärsytys-

kynnyksen takia ne voi hyvin kuvitella jonkun amerikkalaisen kaupallisen radioaseman aalloille. Niitähän maassa riittää – tosin niin riittää myös radiorockin tekijöitä.

Uncovered julkaistiin myös Suomessa. Paikallisväriä levyille tuovat duetto tango-kuningatar **Kati Forsin** kanssa sekä versio *Kites*-kappaleesta, joka tunnetaan Suomessa **Kirkkan** läpimurtohitinä *Leijat*. Tästäkään huolimatta levy ei ollut Suomessa erikoinen myyntimenestys.

Kauniit ja rohkeat -näyttelijöiden levyt

myivät melkoisia määriä Suomessa 1990-luvun alussa.

Teri Ann Linnin *Love Is The Answer* -albumi myi kultaa, vaikka Linn näytteli sarjassa vain sivuosaa. Valitettavasti Ronn Moss oli levyineen kymmenen vuotta myöhässä, sillä *Kauniiden ja rohkeiden* uutuudenviehätys muuttui kestosuosioksi 1990-luvun aikana eivätkä näyttelijöiden levyt saaneet enää samanlaista huomiota.

Mikko Mattlar

Sarjassa esitellään unohtuneita kulttilevyjä.

MENOT 20.4.–4.5.

POP/ROCK/JAZZ/KLUBIT

Lutakko: To 23.4. Sapattivuosi. Pe 24.4. Jyväskylän seurakunta esittää: Lumina Polaris. La 25.4. Mokoma + Pitbull + Terrorist. Pe 1.5. Turmion kättilöt. La 2.5. The (International) Noise Conspiracy. La 2.5. Rockirppis vol. 8.

Poppari: Ma 20.4. Monday Club @ Juha Salvela ja Elina Lautamäki. Ti 21.4. JAMK esiintyy. Ke 22.4. JYTKKE Big Band. To 23.4. Zonta kerhon hyväntekeväisyyskonsertti. Pe–la 24.–25.4. The Dark Side of 30 plays Pink Floyd. To–pe 30.4.–1.5. Dollby - the ultimate disco machine. La 2.5. Swamp Boogie.

Ilokivi: Pe 24.4. Suuri väittelyilta. La 25.4. Seisomapaikka. To 30.4. Club Kaapin Drag-Wappu.

Vakiopaine: La 24.4. Kuuradio. Red Neck: To 23.4. Club Nest proudly presents: The Nest Band. Pe 24.4. Foto.

Ke 29.4. Hollywood Glamour Turned into Music: Sue Moreno. Pe 1.5. Vapunpäivän iltapäivämateria: Duo Tipa & Leipä + iltashow: Leverage.

Pub Katse: Ti 21.4. Treenikämpä: Hired Gun. Pe 24.4. Miehuuskoe. La 25.4. Used to Fuck People Like You in High School. Ti 28.4. Treenikämpä: Cardiac Catalyst. Pe 1.5. The Four Hoarsemen. La 2.5. Scent of Flesh.

Jyväshovi: Ti 21.4. Tomi Markkola & Fernet. Ke–to 22.–23.4. Muuttolinnut Trio. Pe 24.4. Sanna Liimatainen & Calibra. La 25.4. Channel Four. Ti 28.4. 7 Seinähullua. Ke 29.4. Trio Niskalenkki. To 30.4. Jerry B. Pe 1.5. Kaija Koo. La 2.5. Väriiloiste.

Paviljonki: Pe 1.5. Perinteinen Wappulounas: Leena Pyylampi ja Mieskuoro Sirkat.

KLASSISET

Jyväskylän ammattikorkeakoulun kamarimusiikkisali: 20.4. klo 14.00 (ilmainen sisäänpääsy) ja 21.4. klo 19.00: ”Vapaa, mutta yksinäinen” – Kuvia ja sävelkuvia Johannes Brahmsin elämästä: Multimedia-esitys + Aleksandr Bagdasarov + Sergei Oshadshuk.

NÄYTTELYT

Alvar Aalto -museo: Galleria: Pienet keittiöt.

Jyväskylän Taidemuseo: Holvi: Lentämisen ihme: Jussi Heikkilä ja Jyrki Siukonen. Alagalleria: Etelän katseita – Miradas del Sur, Bartolomé Roca. Galleria Harmonia: Henrik Saxgren. Keski-Suomen Museo: Mekaanillisia arvoituksia: Matti Linkolan pulmaleluja + Lentämisen ihme: Ilmasta nähty Jyväskylä, Karhumäen veljesten ilmaku-

via + 25.4. alkaen Venäläistä porsliinia.

Suomen käsityön museo ja Suomen kansallispuukeskus: Lentämisen ihme: ITE Lennossa. Galleria: Olemisen keveys - Lightness of Being - Nithikul Nimkulrat. Näytönpaikka-ikkuna: 26.4. asti Puuta ja vähän muuta - Jani Pellonpää ja Anna Punamäki. 28.4. alkaen Maija Pihlani (JAO/tekstiili). Kujalla: Kerttu ja Rolf Ikkkelän kansallispuukuiset nukket

Keski-Suomen luontomuseo: Lentämisen ihme: Ihmeellisiä lentäjiä.

TEATTERIT

Jyväskylän kaupunginteatteri: Viiru ja Pesonen: Ti 21.4. Ke 22.4. To 23.4. La 25.4. To 30.4. La 2.5. Niskavuoren nuori emäntä: Ke 22.4. To 23.4. La 2.5. Niin kuin taivaassa: Ke 22.4. To 23.4. La 25.4. Veriveljet: Pe 24.4. La 25.4.

Wappumylläkkä To 30.4.

Huoneteatteri: Rikhard III: Pe 24.4. La 25.4. Su 26.4.

Kansannäyttämö: Naiskuoro Harput: Passion - Pieni munasarja: Ke 22.4.

Vakiopaine teatteri: Vastavoima: Terapia - Silta: La 25.4.

Jyväskylän Ylioppilasteatteri: Boxing: Ma 20.4. To 23.4. Su 26.4. Ma 27.4.

ELOKUVAT

Kampuskino: Ti 21.4. Baader Meinhof Komplex. Ti 28.4. Luokka.

Kansallinen av-arkisto, IT-Dynamo: Ke 22.4. Miestä ei voi raiskata.

Elokuvakerho Toveruus, Kaupunginkirjaston Minnansali: Ma 20.4. Se oikea - tarinoita rakkaudesta. Ma 27.4. Gabbeh.

MUUT

Vaajakosken aluekirjastossa poistokirjamyynni ma–ke 20.4.–23.4.

ilokivi

OPISKELIJOIDEN OMA LOUNASRAVINTOLA

MA 20.4.

Kasvislasagne
Lihakeitto
Broilerjuustokebabot

TI 21.4.

Kasvispihvit,
tomaatti-timjamikastike
Makaronilaatikko
Nakkikastike

KE 22.4.

Feta-kasvispata
Chilikala
Jauhelihipihvi,
tomaattikastike

TO 23.4.

Kesäkurpitsavuoka
Sitruunasei
Kassler

PE 24.4.

Kasvispyörykät
Tonnikalakastike, spagetti
Kinkkupizza

MA 27.4.

Porkkanasekeitto
Paistettu kalaleike
Jauhelihalasagne

TI 28.4.

Kasvis-herkkusienirisotto
Yrttiporkkanasei
Kalkkunapihvi

KE 29.4.

Ratatouille
Silakkapihvit,
kermaviilikastike
Karjalanpaisti

TO 30.4.

Kasvis-linssikastike,
spagetti
Jauhelihakastike, spagetti
Pyttipannu

PE 1.5.

Vappu –
Ilokivi suljettu

LOUNAS PÄIVITTÄIN KLO 11–16

Myös vegaanivaihtoehto joka päivä.

Ruokalistat netistä: www.jyy.fi/ruokalistat

Opiskelijahinta 2,60 e sisältää leivän, levitteen ja juoman.
Jatko-opiskelijat 4,70 e, muut 5,50 e

10 kappaleen ruokaliput opiskelijoille 25,00 e,
jatko-opiskelijoille 47,00 e ja muille 55,00 e.

järjestöt

JYVÄSKYLÄN EVANKELISET OPISKELIJAT

Elämä ja oivallukset, ilo. Valo... näitä luvassa lauantaan klo 19 Lutherin kirkolla (Kansakoulukatu 5)! Tulossa: 18.4. Paavaliin etiikka - Markku Jokinen, 25.4. Raamatun naiskuva - Hanna Niemi, 2.5. Wappujatkot - tietoa postilistalta. Olet tervetullut myös messuun Lutherin kirkolle sunnuntaihin klo 12! EXTRA: lauluryhmä Enkoreage bändeineen ja kuusi tanssijaa esittävät Kevätlauluja II - Laulu enkeleistä, 19.4. klo 16 ja 18 kirkolla. Café Soffassa esiintyy Häive 21.4., ovet aukeavat klo 19, tarjolla pientä hyvää pilkkahintaan! 30.4. Wappupesis EO vs. OPKO, jatkot kirkolla – tarkemmat speksit postilistalta! Infoa raamistelusta ja muusta Päiviltä, paivi.luukkainen@jyu.fi tai osoitteesta www.sley.fi/eo/jkl/

KVAT

KVAT järjestää Runon ja viinin illan keskiviikkona 22. huhtikuuta klo 20–3. Tapahtuma on järjestyksessään kuudestoista. Rentukassa, opiskelijoiden olohuoneessa, saadaan nauttia korkeakulttuurisista runo- ja musiikkiesityksistä asiantuntijoiden valitsemia viinejä siemäillen. Ohjelma ei kuitenkaan ole liian korkealentoista – tarjontaa on moneen makuun! Tapahtumaan on vapaaehtoinen ilmoittautuminen Facebookissa. Runoilijajätentenä Vilja-Tuulia Huotarinen, musiikista vastaavat Duo Kimmo, Ismo "Muuan mies" Puhakka, Lyhde ja KorteForte. Illan aikana on myös open mic -osio kaikille runoilijoille ja niiksi haluaville. Liput 3 euroa.

SONAATIN TOIMIPISTEET Sonaatti restaurants

toimipisteiden ruokalistat netistä: www.sonaatti.fi

muista myös kahvilapalvelut!

Regina

hautasi esiintymispelon

15. SIVUN
KASVOT

Heleä-ääninen Iisa Pykäri kärsi kovasta esiintymiskammosta, kunnes perusti Mikko Pykäriin kanssa Reginan ja päätti selviytyä lavalla. Pieni ympyrä sulkeutuu tämän vuoden Jyrocksissa, sillä neljä vuotta sitten Regina soitti samassa tapahtumassa uransa toisen keikan.

"VALMISTUIN Kemi-Tornion ammattikorkeakoulusta medianomiksi 2002. Keskityin käsikirjoittamiseen ja dokumenttiin, mutta sitten tuli pieni kriisi, kun niitä hommia ei tahtonut olla. Aloin miettiä, mitä voisin tehdä viestintä- ja mediakentällä.

Tein friikkupohjalta muun muassa YleX:lle radiohommia, jotain lehtiavustuksia ja tiedottajan hommia. Kiinnostuin tiedottajan työstä tosi paljon ja halusin ehdottomasti Jyväskylään opiskelemaan yhteisöviestintää.

Mä hain sinne kaksi kertaa. Ensin jäin pisteen päähän ja olin tosi pettynyt. Sit hain uudestaan, pääsin sisään, ja tein parissa vuodessa kaikki opinnot. Nyt olen Ahlstromin konserniviestinnässä tiedottajana. Se on yhteisöviestijän ideaalityöpaikka.

VIESTINNÄN osaamisesta on varmasti hyötynyt musiikkialalla. Tykkään tehdä esimerkiksi haastatteluja, joten ei ne mua jännitä. On helpompaa, kun on niiden asioiden kanssa tekemisissä toiselta kantilta.

Meihin on aika paljon liitetty bändinä ajatuksia, että me hirveen paljon spekuloidaan ja mietitään, mitä me ulospäin näytetään. Ei me mietitä, mutta ehkä me osataan luontevasti tuoda esille se, mitä oikeasti ollaan.

Yhteisöviestijänä aina ajattelen, että täytyy olla identiteetti kunnossa, ihmisellä tai bändillä, että voi viestiä semmoisen imagon tai brändin kuin haluaa.

Silloin bändi näyttää feikiltä, kun on ristiriita sen välillä, mitä oikeasti on ja mitä yrittää olla. Meillä on lähtökohta, että ei haluta feikata missään mielessä. Toisaalta meillä ei ole myöskään tarvetta miellyttää, koska emme koe tekevämme mitään koko kansan tuotetta.

Työn ja musiikin yhdistäminen vaatii aika paljon aikataulut- ja koordinoitavuutta. Täytyy pystyä priorisoimaan

ja asettamaan rajoja.

Kun miettii tän vuoden alkua, esimerkiksi sosiaaliset suhteet kärsivät. Kavereita on tullut nähtyä todella vähän. Se on harmi, kaikkea ei vaan ehti tekemään.

Toisaalta musiikki on niin kiva juttu, ettei tule edes miettineeksi, miten mä nämä yhdistän. Se ei ole työtä, vaan intohimo. Kun oma levy julkaistaan ja tulee keikkapyyntöjä, se on niin innostavaa ja imartelevaa, ettei osaa suhtautua, että voi ei, taas pitää tehdä työtä.

OLEN OLLUT pienestä asti musiikista kiinnostunut ja tuntenut vetoa siihen. Kävin pianotunneilla ja kaikkia perusjuttuja. Bändihommat tulivat kuitenkin ihan puskista. Haaveilin semmoisista jo aiemmin, mutta kotipaikassani Orivedellä ei ollut oikein mitään bänditoimintaa.

Torniossa mä aloin ottaa laulutunteja. Olin lopettanut pianonsoiton lukion lopussa, kun mulla alkoi olla hirveä esiintymiskammo. Kaikki julkiset esiintymiset alkoivat mennä pieleen, ja se oli turhauttavaa.

Kun otin laulutunteja, kokeilin laulaa julkisesti jossain, missä oli mummoja kuuntelemassa. Sama kokemus toistui, jännitin hirveästi ja kaikki meni pieleen.

Julkiset yksinlaulut oli siinä, kunnes muutin Tampereelle ja tapasin **Mikko Pykäriin**. Mikko oli jo tehnyt kaikkia bändikuvioita pitkän aikaa. Olin niistä tietysti hirveän kiinnostunut ja ehdotin, että mitä jos kokeiltaisiin tehdä jotain yhdessä. Sit me kokeiltiin, ja tuli heti semmosia biisejä, mistä tykättiin.

Netissä biisit alkoivat elää omaa elämäänsä, ja vähitellen alkoi tulla keikkapyyntöjä. Ajattelin ensin, että tosi kiva, mutta ei mitään mahdollisuuksia, että menisin laulamaan.

Sit ajatus alkoi houkutella kuitenkin hirveästi, ja koottiin bändi kasaan. Reginan eka keikka oli Helsingissä maaliskuussa 2005. Mua jännitti aivan törkeänä. Mä vaan päätin, että kun lähdän, mun täytyy jotenkin selvitä. Olin lukenut paljon kaikkea kirjoja ja tehnyt rentoutumisharjoituksia. Keikan aikana sitten keskityin, hengitin ja hengitin. Se meni hyvin, ja oli ihan mieletön tunne!

Edelleen bändin pojat vähän nauraa, kun mun on pakko kuunnella kaikki biisit läpi ennen keikkaa ja laulaa niitä. En pysty muuten menemään suoraan lavalle. Se on mulle rauhoittava juttu.

Mun suhde esiintymiseen on hieman kieroutunut. Se jännittää edelleen, mutta on tosi kivaa ja tärkeä osa mun elämää. Se on ehkä suurimpia, ällistyttävimpiä asioita, mitä mulle on tapahtunut."

Juha Korhonen
toimittaja@jyy.fi

RIKU SUONIO

YLIOPISTO-OPISKELU ON äärimmäisen turhauttavaa – etenkin opiskelijoille, jotka joutuvat painiskelemaan kirjatenttien kanssa. Seuraava esimerkki toistuu valitettavan usein:

Eräälle nimeltä mainitsemattomalle kurssille on Korpin mukaan ilmoittautunut 111 opiskelijaa. Kurssin luento-osuus kattaa kaksi opintopistettä ja toiset kokomat on suoritettava kirjatentillä. Kirjaosuuden suorittamiseen vaadittujen kirjojen määrä yliopiston kirjastolla on 34 kirjaa – yli sataa opiskelijaa kohti. Osa on lukusalikappaleita. Lähes jokainen kappale on lainassa.

JOS HALUAA TEHDÄ kirjatentin, on kirja luonnollisesti erittäin suuressa roolissa.

Kuitenkin yhä useammin törmää siihen, että tarvittavaa kirjaa ei vain löydy kirjastolta. Tuhottoman paljon siitä ajasta, jonka voisi käyttää tehokkaaseen opiskeluun, kuluu kirjojen perässä juoksemiseen.

Kysymys kuuluukin, miksi ihmeessä opettajat haluavat aiheuttaa opiskelijoille ylimääräistä stressiä kurssimateriaalin älyttömällä järjestelyllä?

Kysymykseen voi vastata kolmella tavalla: 1. Opettajat saavat sadistista tyydytystä opiskelijapolojen hännäämisestä. 2. Opettajat kuvittelevat opiskelijoiden välisen tiedonsiirron ja yhteistyön toimivan niin saumattomasti, että muutama hassu kirja riittää yli sadalle opiskelijalle. 3. Opettajat kuvittelevat, että opiskelijoilla on aikaa ja

energiaa uhrata koko lukukausi yhden kurssin suorittamiseen.

HARVALLA OPISKELIJALLA on mahdollisuus uhrata kaikki energia yhteen kurssiin. Minua itseäni ei ainakaan hirveästi auta se, että opettaja tokaisee:

”Jos ette nyt saa kirjaa käsiinne, tulkaa tenttimään kirjaosio kesällä.”

Itse olen kesän töissä toisella paikkakunnalla, joten möinen kommentti saa vain naaman vaihtamaan väriä ja sauhun nousemaan korvista.

YLIOPISTOSSA jokainen opettaja tuntuu ajattelevan, että oma kullaan kallis kurssi on juuri se, joka mullistaa opiskelijoiden

elämän. Siispä parin opintopisteen kurssiin on tunnettava kaikki mahdollinen ja vielä mahdollisimman hankalasti, jotta kurssista aiheutuva tuska olisi mahdollisimman suuri. Harva opiskelija kuitenkaan saa nautintoa henkisen piiskan heiluttamisen aiheuttamasta kivusta ja särystä.

Veikkaisin, että nykyisin piirtoheittimen toisella puolella istuvat opettajat ovat aikoinaan kohdanneet samanlaisia ongelmia. Valitettavasti tieteilijöitä tuntuu vaavan samankaltainen lyhytmuistisuus kuin poliitikkojakin.

Sarita Blomqvist

Taideteollinen korkeakoulu on muotoilun, audiovisuaalisen viestinnän, taidekasvatuksen ja taiteen kansainvälinen yliopisto. Vuonna 2009 Taideteollinen korkeakoulu, Helsingin kaupunkikorkeakoulu ja Teknillinen korkeakoulu muodostavat uuden yliopiston, Aalto-yliopiston.

Tavoitteena on luoda taideteollisuuden, kauppatieteen sekä tekniikan opetukselle ja tutkimukselle edellytykset nousta maailman kärkeen.

Taideteollisessa korkeakoulussa lukuvuonna 2009-2010

AIKAKAUSLEHTIJOURNALISMIN SIVUAINEKOKONAISUUS 25 op

VISUAALISEN JOURNALISMIN SIVUAINEKOKONAISUUS 25 op

Opintokokonaisuudet ovat tarkoitettu Taikin eri osastojen opiskelijoille sekä JOO-opinto-oikeuden kautta muiden yliopistojen opiskelijoille. Haku 31.5.2009 mennessä. Opetus alkaa syys-lokakuussa 2009 ja päättyy toukokuussa 2010.

Tiedustelut: amanuenssi Anu von Lode (aikakauslehtijournalismi) anu.vonlode@taik.fi
amanuenssi Arja Korhonen (visuaalinen journalismi) arja.korhonen@taik.fi

<http://www.taik.fi/vko/>

Pää kolmantena häntänä oven välissä.

Jylkkäri

Jyväskylän yliopiston ylioppilaskunta hakee **SIVILIPALVELUSMIESTÄ**

1.7.2009 alkaen

Siviilipalvelusmies toimii pääosin Jyväskylän Ylioppilaslehdessä valokuvaajana ja graafikkona. Hän osallistuu myös muihin toimituksellisiin töihin: kirjoittaa juttuja, taittaa lehteä ja osallistuu verkkosivujen ylläpitoon.

Hakijalta edellytetään kuvankäsittelyn ja kuvittamisen osaamista. Ylioppilaslehdessä ovat käytössä Photoshop- ja Illustrator-ohjelmat, joiden tuntemus katsotaan eduksi. Vapamuotoisen hakemuksen työnäytteenä tulee olla perillä Ylioppilastalolla JY:n keskuistomistossa 30.4.2009 kello 14.30 mennessä.

Postiosoite: JYY, Keskussairaalantie 2, 40600 Jyväskylä. Kuoreen merkintä ”Ylioppilaslehden siviilipalvelusmies”. Hakemuksen ja työnäytteet voi lähettää myös sähköisinä osoitteeseen paatoimittaja@jyy.fi.

Hakijalla tulee olla koulutusjako suoritettuna niin, että hän voi aloittaa työskentelyn 1.7.2009 alkaen. Palvelus aloitetaan tänä vuonna ylioppilaskunnan taloustoimistosta, mistä siviilipalvelusmies siirtyy Jylkkäriin elokuun aikana lehden kesätaun päätyttyä.

Lisätietoja antavat arkisin päätoimittaja Marja Honkonen, p. 010 423 4509 tai paatoimittaja@jyy.fi ja siviilipalvelusmies Riku Suonio p. 010 423 4511. Hakijan kannattaa tutustua lehteen esimerkiksi verkossa: www.jylkkari.fi.

TERVEYDEKSI

Asiallinen koulutus ja 20 vuoden kokemus luontaislääketieteestä antavat pohjan hyvälle hoitosuhteelle.

OSTEOPATIA: Erityisesti tuki- ja liikuntaelinten vaivat, selkä- hartia- ja isiasivut, ryhtivirheet.

LASERHOITO: Tulehdukset, erilaiset vammat, hiirikäsi, luupiikit, tulehdukset, tinnitus.

HOMEOPATIA: Täsmälääkkeet luonnosta, ilman sivuvaikutuksia.

HENGITYS: Buteyko -menetelmällä opit hengittämään oikealla tavalla. Vaikutus astmaan, jännityksiin, ahdistuksiin, yleiseen terveydentilaan.

Pekka Niemi

osteopaatti D.O. homeopaatti
040 5362742

www.hiawatha.fi

luontasiklinikka

Cygnauksenkatu 2 Jyväskylä

tä, mikä on olennaista kristinuskossa.

ANNIKKI SAARI

tilaa

jyväskylän

ylioppilaslehti

dernia kuulostaki
Päänume
len synny
la soolon
yrittäessä
kesterisäe
vasti tunn
yleisöön
Ylioppil
den kiert
meisenä
soittivat
sielun vo
taso ylitt
mattilaisi
kipyvää

KUOKKALAN APTEEKKI

Polttolinja 7, 40520 Jyväskylä puh. 010 425 6000
Palvelemme ma-pe 9-19 ja la 10-16

Lunette kuukautiskuppi 26.90 € (norm. 29.95)
Triple Dry Roll-On 50 ml 8.50 € (norm. 9.54)
SYL-opiskelijakortilla 31.5. asti

VANHA APTEEKKI

Kauppatu 13, 40100 Jyväskylä
puh. 014-211 252

Palvelemme
ma-pe 9-18 ja la 10-15

Jylkkäri löytää myös Naamakirjasta:

I ♥ Jyväskylän Ylioppilaslehti

OPISKELIJOIDEN VUOKRAVALITYS

KOTIASIAT KUNNOSSA

ASUNTOA VAILLA?
Kodit opiskelijoille ja työssäkävijöille OVV:ltä!

Yliopistonkatu 6, p. 050 341 0224
jk@ovv.com

www.ovv.com